ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 78 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^ ΑΘΗΝΑΣ | 16 ΜΑΪΟΥ 1926

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Ὅτι ἡ πεῖρα τοῦ δημοδιδασκάλου πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὠφελιμότητα καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν μέτρων, τῶν λαμβανομένων ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως, αὐτὸ κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ.

Νομοθετήματα, συνταχθέντα παρὰ προσώπων, ἐνδιαφερομένων μὲν ἴσως διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ μηδόλως γνωριζόντων τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας τοῦτο ἐλειτούργει, ἀπεδείχθησαν, ὄχι μόνον ἀνεφάρμοστα, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἄχρηστα, μάλιστα δὲ καὶ ἐπιβλαβῆ. Διὰ τοῦτο εὐσπευσμένως ὑπηγορεύθη ἡ τροποποίησις των κατὰ τρόπον, ὥστε παρουσιάσθησαν ὑπὸ νέαν ὅλως μορφήν.

Συμφέρον, ἑπομένως, ἔχουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ, νὰ μὴ σπεύδουν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαιούντων μέτρων, πρὶν ἢ ζητήσουν καὶ τὴν γνώμην ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, διερχόμενοι τὴν ζωήν των μέσα εἰς τὸ σχολεῖον, γνωρίζουν ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὰς ἀνάγκας του καὶ εἶναι ἀσφαλῶς εἰς θέσιν νὰ δώσουν τὴν βαρύνουσαν γνώμην περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρώσεως αὐτῶν. Ἡ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις, ἐνισχυομένη ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν, ἀποτελεῖ ἀσφαλῆ ἐγγύησιν περὶ τῆς εὐχερεστέρας διαγνώσεως τῆς αἰτίας, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ ἐκπαίδευσις νοσεῖ καὶ περὶ τῆς ἐπωφελεστέρας δραστικότητος τῶν λαμβανομένων θεραπευτικῶν μέτρων.

Ἡ ἀξία ὅμως αὕτη τῆς πείρας πολλάκις, ἀτυχῶς, κατὰ τὸ παρελθὸν παρεγνωρίσθη καὶ διὰ τοῦτο ἡ γνώμη τοῦ δημ)λου δὲν εἰσηκούσθη. Ἀτυχῶς δὲ καὶ σήμερον λαμβάνονται μέτρα ἄνευ τῆς γνώμης αὐτοῦ, διότι καὶ σήμερον, φαίνεται, ἐπικρατεῖ ἡ ἰδία ἀντίληψις, ὅτι καὶ ἄνευ αὐτῆς καὶ ἡ νόσος θὰ διαγνωσθῇ καὶ τὰ κατάλληλα θεραπευτικὰ μέτρα θὰ διατεθοῦν.

Πονοῦντες διὰ τὸ μέλλον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὡς ἐργάται αὐτοῦ, εὐχόμεθα νὰ λυθοῦν ὅλα τ' ἀφορῶντα αὐτὸ ζητήματα κατ' εὐχήν. Φοβούμενοι ὅμως, ὅτι καὶ τώρα θὰ βραδύνουν νὰ ἐπέλθουν τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα καὶ ἔχοντες συναίσθησιν τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ μέλλον ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ ἀποκρύπτωμεν τὴν γνώμην μας. Ἂν δὲ τοιουτοτρόπως συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἐνίσχυσιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς διὰ τὴν τοιαύτην ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων μας.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Διὰ λόγους οἰκονομίας καταργήθησαν τὰ ἐπιδόματα εἰς τοὺς παρὰ τὴν μεθόριον ὑπηρετοῦντας. Διὰ λόγους ὁμοίως οἰκονομίας δὲν πληρώνονται τὰ ὀφειλόμενα ἐπιδόματα εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας εἰς βλαχόφωνον θερινὸν σχολεῖον. Τώρα προστέθησαν καὶ τὰ κοινοτικὰ ἐπιδόματα. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διέταξε τοὺς Νομάρχας νὰ μὴ ἐγκρίνουν τὰ ἐπιδόματα τῶν Κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι διὰ νὰ ἐνισχύσουν τοὺς διδασκάλους των, ἀνέγραψαν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς μικρὰ κονδύλια ὑπὲρ αὐτῶν.

Καὶ ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν βόρειον Ἑλλάδα, ὅπου στρέφεται—καὶ καλῶς ἀφεστά—ὅλη ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δικαιολογηθῇ οὐδεμία οἰκονομία εἰς βάρος τῶν δημοδιδασκάλων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν τιμιον ἱδρῶτά των ποτίζουν διαρκῶς τὸ καλλίκαρπον δένδρον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς θὰ θ' ἀσταθῇ αὔριον ἡ ἀγνὴ ἑλληνικὴ ρωμαλεότης.

«ΛΥΤΤΡΟΝ ΑΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ»

Αἱ αὐθόρμητοι αἰτήσεις μερικῶν συναδέλφων ὅπως ἀποσπασθοῦν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τῆς Πολιτείας διὰ τὴν Ἐθνικὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας, ἀποδεικνύουν ἅλλην μίαν φορὰν, ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος, ἔχει ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ ὅτι πάντοτε ἔννοεῖ νὰ τάξῃ ὑπὲρ τὸ ἴδιον συμφέρον τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Δὲν τὸν τρομάζουν τὰ γνώριμα εἰς αὐτὸν Μακεδονικὰ βουνά, ὅπου δάπανται τὰ τιμημένα κόκκαλα ἡρωϊκῶν συναδέλφων του καὶ δὲν εἶναι ἀγνωστος εἰς αὐτὸν ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον χαράσσονται τὰ ἐθνικά μας ὁρόσημα.

Ὁ ἀφανὴς αὐτὸς ἐργάτης τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος δὲν ἐπιθυμεῖ ποτὲ νὰ ζητήσῃ διακριτικὰ ἔνδυμα, οὐδὲ νὰ παραπονεθῇ, διότι τὸ ὑπουργεῖον του ἠγνόησε μέχρι σήμερον τὰς θυσίας του καὶ ἠρκέσθη νὰ κοσμήσῃ τοὺς τοίχους τοῦ κεντρικοῦ διαδρόμου του μόνον μὲ τὰς εἰκόνας τῶν ἐνδόξων λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Πιστὸς εἰς τὰ καθήκον του ὁ δημ)λος προσφέρει τὸν ἑαυτόν του «λύτρον ἀντὶ πολλῶν». Ἀδιάφορον ἂν ἡ πολιτεία ἔταξεν αὐτὸν μισθολογικῶς εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ἀγροφύλακος.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ τὸν καταστατικόν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐλησμονήθησαν καὶ πάλιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν πνέει σταθερὸς ἄνεμος τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πεῖρα τοῦ δημοδ)λου ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς δημαντικὴ ἐνίσχυσις εἰς τὸ ἔργον τῶν μελῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἡ πρόσληψις δύο μελῶν, λαμβανομένων ἐκ τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κόσμου, θὰ συνεπλήρωνε, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐπαξίως τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐπιτελεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἑκάστοτε ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας θὰ ἐστήριζον τὴν ἐκπαιδευτικήν των δράσιν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων, περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δὲν συμπεριελήφθη κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου μεταξὺ τῶν μελῶν του.

Νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ κλάδος τῶν δημοδιδασκάλων εἶναι ἀνίκανος ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον; Αὐτὸ θὰ ἦτο, ἀληθῶς, πολὺ ἀπογοητευτικόν.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Ἡ εἰς ἄλλην στήλην δημοσιευομένη ἐπιστολὴ τοῦ Ταμίου τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Χρύση πρὸς τοὺς πρόσφυγας συναδέλφους πρέπει νὰ μελετηθῇ καλὰ ἀπὸ αὐτούς. Δὲν ὑπάρχουν, πράγματι γηγενεῖς καὶ πρόσφυγες διδάσκαλοι. Εἴμεθα ὅλοι ὑπάλληλοι τῆς αὐτῆς Πολιτείας, τέκνα τῆς αὐτῆς Πατρίδος, ἐπιδιώκομεν τὰ ἴδια ἰδανικά, ἐξ ἴδου ὅλοι ἀντιμετωπίζομεν τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς.

Ἂς ἀποβλέψουν λοιπὸν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ὀργάνωσίν μας μετὰ τῆς αὐτῆς, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, ἐμπιστοσύνης καὶ ἂς δείξουν εἰς τὸν ἔξω κόσμον, ὅτι ὁ ἕλλην δημ)λος δὲν κάμπτεται εὐκολα

ἀπὸ τὰς προσφυγικάς του δοκιμασίας. ἀλλ' ὅτι εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ὑθάσῃ ἀνεὶ πάσης θυσίας εἰς τὸ τέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ ἱερά του ἀποστολή, ἐμπνέων εἰς τὰ νεαρὰ στήθη τῶν μικρῶν ἀέδεστον τὴν στοργικὴν δίψαν πρὸς κάποια ἱερὰ λησμονημένα ἐρείπια, ποὺ κάτι ζητοῦν καὶ κάποιους περιμένουν.

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως εἰς τὸν κ. Ἐμ. Λαμπαδάριον, τμηματάρχην τῆς Ὑγιεινῆς εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπεκροτήθη ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, ποὺ γνωρίζουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ κ. Λαμπαδαρίου, τὸν ἐνθουσιασμόν του ὑπὲρ τοῦ ἔργου του καὶ τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσέφερε μέχρι σήμερον. Δὲν ἔχομεν δὲ καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς θὰ σημειώσῃ δράσιν, ἡ ὁποία θὰ τὸν ἀνυψώσῃ ἀκόμη ὑψηλότερον, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὰ ἐρωτήματα, ποὺ ἔθεσεν ἕνας συνάδελφος, «εἴμιος» εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δώσωμεν γενικὴν πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους ἀπάντησιν, δεδομένου, ὅτι ὅλοι παρακολουθοῦν τὰ πρῶτα βήματα τῆς νέας Διοικήσεως καὶ ὅτι πολλοὶ διατελοῦν ἐν ἐπιφυλακῇ, ἀνυπόμονοι νὰ τῆς δώσουν ἕνα χαρακτηρισμόν, ποὺ νὰ τῆς ταιριάζῃ κατὰ τὴν γνώμην των.

Λοιπόν. Εἰς τὸ κριτικὸν τοῦ προηγουμένου φύλλου, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸ «Ἐμπρὸς» ἐλέγομεν ὅτι ἡ «σημερινὴ Διοίκησις δὲν ἀναγνωρίζει προστάτας καὶ κηδεμόνας τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου». Μὲ αὐτὸ βέβαια δὲν εἴχομεν σκοπὸν νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι αἱ ἄλλαι διοικήσεις ἀνεγνώριζαν τοιούτους προστάτας. Εἶνε ὅμως γεγονός, ὅτι ἕνα μέρος—συναδέλφων μικρὸ ἢ μεγάλο, ἀδιάφορον—ἤχι μόνον ἐγνώριζε τοιούτους, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔπαυε νὰ τοὺς λανθάρῃ κατὰ διάφορον τρόπον. Αἱ, λοιπόν, αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἀφίσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ σημερινὴ Διοίκησις καὶ θὰ τὸ κυνηγήσῃ ἀλύπητα, διότι πιστεύει ἀπολύτως, ὅτι κανείς, ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, δὲν ἔδειξεν ἀληθινὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ συμφέροντα τῶν δημ)λων καὶ κανεὶς ὁμοίως δὲν νιοθέτησε τὰς δικαίας ἀπόψεις του εἰλικρινῶς.

Φίλους τῶν δημ)λων καὶ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου ἡ Διοίκησίς μας ἀναγνωρίζει ἴσως πολλούς. Σέβεται καὶ τιμᾷ ὅλους τοὺς εὐγενεῖς ἰδεολόγους, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐπιζητεῖ τὴν ἐνίσχυσιν ὅλων ἐκείνων, ποὺ πονοῦν ἀληθινὰ διὰ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἐκείνων, ποὺ δύνανται, λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς των μορφώσεως νὰ ἔχουν ἔγκυρον ἐκπαιδευτικὴν γνώμην. Δὲν δίδει ὅμως εἰς κανένα τὸ δικαίωμα νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι εἰργάσθη ἀληθινὰ διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κλάδου. Εὔχεται καὶ ἐλπίζει, ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ πεισθῇ πολὺς κόσμος, ὅτι ἀξίζει ὁ κλάδος μας μεγαλειτέρας προσοχῆς καὶ ὅτι πολλοὶ τότε θὰ θελήσουν νὰ γίνουν φίλοι μας, ἀλλὰ φίλοι εἰλικρινεῖς καὶ θ' ἀναλάβουν νὰ μᾶς ἐνισχύσουν. Καμμιὰ βέβαια μνησικακίαν δὲν θὰ δείξωμεν. Ὅλοι εὐπρόσδεκτοι. Ἀλλ' ἕως τώρα δὲν μᾶς ἐπόνεσεν ἀληθινὰ κανένας.

Γι' αὐτὸ ἀναγνωρίζομεν μὲν ἁπλοῦς φίλους, ἀλλὰ προστάτας καὶ κηδεμόνας οὔτε εἴχαμεν οὔτε ἔχομεν.

«Μὰ τότε ἡ γνώμη τῆς Ὀργανώσεως» ἐρωτᾷ κάπου ὁ ἴδιος «εἴμιος» συνάδελφος.

Ἀπαντῶμεν καὶ εἰς αὐτό. Αἱ ὀργανώσεις ἀποτελοῦν τὴν συνισταμένην τῶν γνωμῶν τῶν μελῶν των. Σκοπός των εἶναι νὰ λέγουν τὴν γνώμην των καὶ νὰ ἐπιδιώκουν νὰ ἐπικρατήσουν αἱ γνῶμαι αὗται, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ. Ἂν δὲν συνέβαινεν αὐτό, ἦτο περιττὸν νὰ ὑφίστανται καὶ νὰ δαπανῶνται σημαντικὰ χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν τυπικὴν των μόνον ἐμφάνισιν. Εἰς αὐτὸ συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὴν γνώμην τοῦ συναδέλφου.

Διαφωνοῦμεν ὅμως ριζικῶς μὲ τὸν τρόπον, ποὺ ἐννοεῖ αὐτὸς ὅτι πρέπει νὰ ἐπικρατοῦν αἱ γνῶμαι τῶν ὀργανώσεων. Ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ σημείου, τοῦ νὰ ἔχῃ γνώμην κανείς, μέχρι τοῦ σημείου, τοῦ νὰ τὰς ἐπιβάλλῃ μὲ τὸν τρόπον, ποὺ νομίζει ὁ συνάδελφος, ἀπόστασις ἀβυσσαλέα, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέχουν πάντοτε οἱ διοικοῦντες τὰς τύχας τῶν ὀργανώσεων δηλ. ἐκεῖνοι, ποὺ «εἶναι μέσα στὸ χορό», διὰ νὰ μὴ κατακρημνισθοῦν ἐξαφνα μίαν ὡραίαν πρωΐαν μέσα εἰς τὸ βάθος της, σύροντες μαζί ἐκεῖ κάτω καὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα. Καὶ τότε, ποιὸς θὰ τὰ ξεθάψῃ ἀπὸ ἐκεῖ, ἀγαπητὲ «εἴμιε» συνάδελφε;

Ἐπιμονή, ἀλλὰ καὶ ὑπομονή. Ἐνθουσιασμός, ἀλλὰ καὶ σύνεσις. Σθένος καὶ ὁρμή, ἀλλὰ καὶ πολιτικότης ἐδκεμμένη. Νὰ σπεύδωμεν, ἀλλὰ ἂς σπεύδωμεν βραδέως.

ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Α. ΚΟΝΤΟΜΑΡΗ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Η'. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

1921 καὶ 1926 εἶναι δυὸ χρονολογίες ἱερές, ἅγιες, σημαντικὲς γιὰ τὸν διδασκαλικὸ κόσμο τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δυὸ ἀξιομνημόνευτες χρονολογίες τῆς διδασκαλικῆς μας ἱστορίας. Χρόνια καὶ χρόνια ὁ δάσκαλος ἐστέναζε κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα τῆς ἀδιαφορίας τῆς κοινωνίας, ἐνιαυτοὺς ὁλόκληρους τὸν ἐβάρυνεν ὁ ἐφιάλτης τῆς περιφρονήσεως καὶ ὅμως αὐτὸς γεμᾶτος ἐνθουσιασμὸ ἐχάλκευε μέσα στὸ ἐργαστήριο ἐκεῖνο, ποὺ λέγεται δημοτικὸ σχολεῖο, τὶς ψυχὲς τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ δημιουργοῦσε τοὺς μεγάλους πολίτες τοῦ μέλλοντος. Ἡ ἰδέα νὰ διαπλάσῃ Ἑλληνικὲς ψυχὲς τὸν ἀπασχολοῦσε μονάχα, ἀδιαφοροῦσε γιὰ κάθε περιφρόνηση, γιὰ κάθε διωγμό. Ἡ πεποίθηση ὅτι ἀγωνιζόταν τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν τὸν ἔκανε νὰ μένῃ ἀδιάφορος στοὺς διωγμοὺς καὶ σὰν φρούριο ἀπόρθητο ἡ ψυχή του ὑπόμενε ἀτάραχη κάθε ἐπίθεση, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θ' ἀνατείλουν καὶ γι' αὐτὸν λαμπρότερες ἡμέρες. Κι' ἀλήθεια! Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πολυχρόνιο λιθοκύλισμα τοῦ Σισύφου ἡ διδασκαλικὴ ψυχὴ διωκομένη καὶ ὑβριζομένη, πάσχουσα καὶ χειμαζομένη ἀνέμενε μὲ ἀγωνία νὰ χαιρετίσῃ τὴν ἀνατολὴ τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς ἑνώσεως τῶν δυνάμεών της. Καὶ νὰ ποὺ προβάλλει κατὰ τὸ 1921 ἡ ἁγία αὐτὴ ἡμέρα. Ὅλος ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ἑνώθηκε κι ἐβάδισε πρὸς τὴν ἐκπλήρωση τῶν ἰδανικῶν του. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἦταν πεπρωμένο νὰ πανηγυρίζῃ ὁ δάσκαλος πάντοτε ἐπινίκεια, ἦταν μοιραῖο νὰ θρηνήσῃ καὶ συμφορές. Ἡ τόσον ἐπιθυμητὴ ἕνωση ἄρχισε νὰ διασπᾶται, ὁ σάρακας τῆς διχόνοιας εἰσεχώρησε τόσο βαθειὰ στὸ διδασκαλικὸ σῶμα, ποὺ παρ' ὀλίγο νὰ τὸ ρίψῃ στὸν τάφο.

Ἦρθε τὸ 1926. Ἐκλήθη τὸ σῶμα ν' αὐτοθρηνήσῃ τὸν ἐνταφιασμό του. Οἱ ἐχθροί του νόμισαν ὅτι μέσα στὰ ἐρείπια τῆς Η' Συνελεύσεως θὰ ἐθάπτετο γιὸ πάντα ἡ μὲ τόσους κόπους καὶ ἀγῶνας ἱδρυθεῖσα Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία καὶ ὅτι οἱ διδάσκαλοι καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων θὰ θρηνοῦσαν, σὰν ἄλλοι Ἱερεμίες. Μὰ ἠπατήθησαν. Δὲν εἶχαν ἐννοήσει ὅτι δὲν πεθαίνουν εὔκολα ἐκεῖνοι, ποὺ θερμαίνονται καὶ ἐμπνέονται ἀπὸ εὐγενῆ καὶ λευκὰ ἰδεώδη. Δὲν ἐγνώριζαν ὅτι τὸ κράτος τῆς ἰδέας εἶνε αἰώνιο.

Ἔφθασε τέλος ἡ ἡμέρα, ποὺ ἡ θύελλα τῆς καταστροφῆς ἦταν πλησίον. Ἐκεῖ μέσα στοὺς 4 τοίχους τοῦ κτιρίου, ποὺ στέγασε γιὰ λίγες μέρες τὴ διδασκαλικὴ συνέλευση, ἔμελλε νὰ παιχθῇ τὸ ὑπέροχο δρᾶμα, ἔμελλε νὰ συνελεσθῇ ἡ μεγάλη θυσία, ἡ θυσία τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἰδέας. Ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι ἐγνώριζαν ὅτι ἐκείνην τὴ στιγμὴ παίζονταν ἡ τύχη ὅλου τοῦ κλάδου. Ἔβαλαν τὸ χέρι στὴ συνείδησή τους κι' ἀφ' οὗ ἐγκατέλειψεν ὁ καθένας τὸ ἐγώ του γιὰ μιὰ στιγμή, ἔδειξαν ὅτι οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι γνωρίζουν νὰ ἐκτιμοῦν τὰς περιστάσεις καὶ νὰ θυσιάζουν τὸν ἐγωϊσμό τους στὸ βωμὸ τῆς μεγάλης ἰδέας.

Τοὺς θρήνους γιὰ τὴν ἐπικείμενη καταστροφὴ μετέτρεψαν σὲ ἐπαγγελίες νέας ζωῆς καὶ ἀναβιώσεως.

Κοντὰ στὸ πένθιμο κυπαρίσσι ἔπλεξαν τὸν κισσὸ τῆς ἐλπίδος. Ἡ ἱερὴ ἀπόφαση νὰ ἑνωθοῦν ὅλοι κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τῆς διδασκαλικῆς ψυχῆς ἐξαφάνισε κάθε σύννεφο ἀπαισιοδοξίας καὶ μᾶς ἔδειξε τὸ δρόμο, ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσωμε.

Μπρὸς σὲ τέτοια εὐγενικὴ ἀπόφαση κάθε ἐχθρὸς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὠχριάσῃ. Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος διετράνωσε στὴν περίσταση αὐτὴ σύνεση ἀξιοσημείωνη καὶ δύναμη ἀξία ν' ἀναγραφῇ σὰν σταθμὸς στὴν ἐπαγγελματική μας ἐξέλιξη. Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπό του ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἔδειξεν ὅτι εἶνε γεμᾶτος ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ὅτι πάντα πρωτοστατεῖ στὴ σταδιοδρομία τῶν εὐγενῶν ἰδεωδῶν.

Ἂς κύψωμε λοιπόν, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ὅλοι τὸν αὐχένα μπρὸς στὴ μεγάλη αὐτὴ ἀπόφαση τοῦ κλάδου καὶ ἂς ἀνακράξωμε Χριστὸς ἀνέστη!

Ἂς λαμπρυνθῇ ὁ διδασκαλικὸς κόσμος κι' ἂς περιπτυχθῶμεν ἀλλήλους. Φίλοι καὶ ἐχθροὶ ἂς δώσωμε ἀδελφικὸν ἀσπασμόν.

Χριστὸς ἀνέστη!

Γιὰ ὅλους χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ τόσες ἀγωνίες, ὕστερα ἀπὸ τόσους παλμούς, ὕστερα ἀπὸ τόσες θύελλες καὶ τρικυμίες ἦρθε ἡ μεγάλη τῆς ἑνώσεως ἡμέρα, ποὺ ἦταν γιὰ τὴ διδασκαλικὴ ψυχή, ὅ,τι στὸν ὀδοιπόρον ἡ ἐμφάνιση ὁάσεως στὴν ἔρημο.

Ἂς εἶναι εὐλογημένοι, ἐκεῖνοι, ποὺ ἔδωσαν τὴν ἀπέραντη αὐτὴ ἀγαλλίαση στὸ διδασκαλικὸ κόσμο. Ὁ κλάδος δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν αὐτοθυσία τους καὶ τὴν αὐταπάρνησή τους.

Μαζὶ μ' αὐτοὺς ἂς εἶνε εὐλογημένη καὶ μακαρία ἡ ἡμέρα ἐκείνη, γιατὶ ἔδιωξεν ἀπὸ τὴ διδασκαλικὴ ψυχὴ κάθε χαλάρωση καὶ νάρκη.

Ἂς εἶνε εὐλογημένη, γιατὶ συμπύκνωσε σὲ μιὰ ἐνιαία δύναμη ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ κλάδου καὶ τὶς ἔκαμε νὰ πάλλωνται ὅλες ἀπὸ τὸν ἴδιο παλμὸ κι'

ὅλες μαζὶ νὰ κατευθύνωνται στὸν ἴδιο δρόμο.

Ἂς εἶναι εὐλογημένη, γιατὶ τὶς συνειδήσεις τῶν ἀτομικῶν ἐγωϊσμῶν, τῶν προσωπικῶν ὑπολογισμῶν καὶ σκέψεων καθυπόταξε σὲ μιὰ μεγάλη συνείδηση, στὴ συνείδηση τῆς ἀνάγκης τῆς διδασκαλικῆς ἑνώσεως.

Ἂς εἶναι εὐλογημένη, γιατὶ σημείωσε τὴν ἀνατολὴ νέας ζωῆς, νέων δυνάμεων, νέων ἐλπίδων κι' ἀφῆκε συγχρόνως στὶς ἐπερχόμενες γενεὲς ὑπέροχο παράδειγμα αὐτοθυσίας στὸ βωμὸ τῆς ἱερώτερης ἰδεολογίας.

Ἂς εἶνε εὐλογημένη, γιατὶ συγχρότησε καὶ ἀρρήκτως συνέδεσε τὴ διδασκαλικὴ ψυχὴ κι' ἐπιβεβαίωσε τὴν ἀθανασία τῆς ἀληθινῆς ἰδεολογίας.

Ὁ θρίαμβος αὐτὸς τῆς εὐγενικῆς ἰδέας ἐσημείωσε ἀσφαλέστατα στὴ ψυχὴ τῶν συναδέλφων ὑπερηφάνεια κι' ἀνακούφιση κι ἐδημιούργησε βάσιμες ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον, γιατὶ ἀπαλλαγμένη πλέον ἡ διδασκαλικὴ οἰκογένεια ἀπὸ τὶς διαιρέσεις, ἑνωμένη μὲ κοινοὺς πόθους, μὲ κοινὰ ἰδανικὰ θὰ βαδίσῃ ἀπερίσπαστη στὴν ἐκπλήρωση τῶν ὀνείρων της μὲ πλήρη πεποίθηση καὶ χωρὶς τὴν ἐλάχιστην ἀμφιβολία· ὅτι ἡ νίκη καὶ πάλι θὰ φτερουγίσῃ γύρω μας καὶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία θὰ στέψῃ καὶ πάλιν τοὺς δίκαιους καὶ τίμιους ἀγῶνες μας.

Ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἀναγεννηθεὶς διδασκαλικὸς κόσμος θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ προχωρῇ, ἀργὰ μὲν ἴσως, μὰ μὲ ἀσφάλεια πάντοτε, στὸ δρόμο τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἰδανικῶν του, ὁ ὁποῖος πιθανὸν νὰ ἔχῃ καὶ τὰ δύσβατα μονοπάτια του θὰ ἔχῃ ὅμως καὶ τοὺς καταπράσινους κάμπους καὶ τὰ ἥμερα καὶ δροσερὰ ἀκρογιάλια του.

Ἡ χαρά μας ὅμως αὐτὴ γιὰ τὴ συντελεσθεῖσαν ἕνωση θὰ εἶνε διαρκής, πλήρης καὶ τελεία, ἂν μετανοήσωμε γιὰ τὸ παρελθόν μας καὶ ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν προσωπικῶν παθῶν μας, κηρύξουμε μεγαλοφώνως καὶ διαβεβαιώσουμε τὸν κόσμον ὅτι ὁ διδάσκαλος θ' ἀκολουθήσῃ τὸ δρόμο τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἰδανικῶν του.

Ἂς ἐμψυχωθῶμεν στὴν πεποίθηση ὅτι σ' ἐμᾶς τὸ ἔθνος ἐμπιστεύεται τὸ μέλλον του καὶ ἂς διασαλπίσωμε ὡς τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἡ διδασκαλικὴ οἰκογένειαν σύσσωμη σὰν μιὰ ψυχὴ καὶ μιὰ θέληση ἐννοεῖ νὰ βαδίσῃ στὸ δρόμο τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν ὑποχρεώσεων της καὶ νὰ ἐργασθῇ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις της, ὥστε νὰ καταστήσῃ τὸ λαϊκὸ σχολεῖο ἄξιο νὰ στηρίξῃ ἐπάνω του τὸ Ἔθνος τὶς ἐλπίδες του.

Ἂς ἑνωθῶμεν ὅλοι, ἂς ἀφήσωμε κατὰ μέρος τὶς ἐσωτερινὲς διενέξεις, ἂς λησμονήσωμε τὰ προσωπικά μας πάθη, ἂς κάμωμε ἄβαρία στὶς προσωπικὲς φιλοδοξίες μας καὶ στὸν ἐγωισμό μας.

Ἂς φωνάξωμε κι ἂς βροντοφωνήσωμε στοὺς τυχὸν ἐπιμένοντας στὴ πλάνη τους συναδέλφους. «Σταθῆτε, μὴν ἐπιμένετε στὴ πλάνη σας, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἰδοῦμε στὶς ἡμέρες μας τὸν εὐτελῆ διαμελισμό μας».

Ἔχουμε ἱερὰν ὑποχρέωσή ν' ἀφήσωμε κατὰ μέρος κάθε προσωπικὴ συμπάθεια, νὰ παραβλέψωμεν τὰ ἴδια συμφέροντα χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ κλάδου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι φροντίζοντες περὶ τῶν γενικῶν τοῦ κλάδου συμφερόντων ἐξυπηρετοῦμε τὴν ἀτομική μας εὐημερία.

Μία πίστη ἂς θερμαίνῃ τὶς καρδιές μας, μιὰ ἰδέα ἂς κάνῃ νὰ πάλλουν τὰ στήθη μας.

Ἂς πράξωμε τὸ καθῆκαν μας καὶ ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς διδάσκαλοι τοῦ ἔθνους.

Θὰ ἐπιθυμοῦσα ἡ ἀσθενικὴ φωνή μου νὰ ἀκουόταν ὡς τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ εἶχα τὴ μαγικὴ δύναμη νὰ βγάλω ἀπὸ τὸ λήθαργο ἐκείνους, ποὺ τυχὸν λησμόνησαν τὴ διδασκαλικὴ καταγωγή τους, γιατὶ τότε θὰ εἶχα τὸ θάρρος, προτρέχοντας μὲ τὴ φαντασία μου, ν' ἀτενίσω πρὸς ἕνα καλύτερο μέλλον καὶ γιὰ τὸ δάσκαλο καὶ γιὰ τὸ ἔθνος καὶ τότε θὰ μπορούσαμε ὅλοι μαζὶ στ' ἀλήθεια πλέον νὰ φωνάξωμε Χριστὸς ἀνέστη!

ΤΟΥ Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ε. ΠΑΡΑΣΧΗ

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Εἶναι κοινὸν πλέον μυστικόν, ὅτι γενικῶς ἡ Λαϊκὴ ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ πολλῶν ἤδη δεκαετηρίδων νοσεῖ.

Εἰδικώτερον ὅμως ἐξήρθη ἡ σημασία τῆς ὑπάρξεως μιᾶς ἀρτίας λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν χώραν πολυπαθῆ καὶ διατελοῦσαν ὑπὸ συνθήκας ὅλως ἰδιαιτέρας, ὡς ἡ Μακεδονία.

Ἡ ἄποψις τῆς λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ τόπου, ὅστις ἐδέχθη ἀπ' αἰώνων μέν, ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως τώρα ὅλας τὰς καταγίδας καὶ λαίλαπας πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν ἀναστατώσεων πολλάκις ἐξητάσθη καὶ πολλαπλῶς ἐξηρευνήθη. Αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἐπιτελεῖα των ἀνεγνώρισαν πάντοτε τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐγκαινιασμοῦ μιᾶς ἰδιαιτέρας ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν βόρειον Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας ἡ ζωτικότης καὶ πρόοδος ἐξηρτήθη ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ζωῆς της.

Ὁ Γαβριηλίδης εἰς τὴν μνημειώδη «Ἀκρόπολιν» καὶ ὁ Ἴων Δραγούμης εἰς τὰ πολύκροτα ἔργα του ἐνωρίτατα εἶχον ὑποδείξει εἰς τὸ Κράτος τὸν δρόμον, ποὺ ἔπρεπε θαρραλέα νὰ ἀκολουθήσῃ ἐὰν πραγματικῶς ἐφιλοδόξει νὰ ὑποβοηθήσῃ ἕνα τόπον εἰς τὰς προσπαθείας τῆς ἀναδημιουργίας του.

Καὶ εἴδομεν κατὰ καιροὺς λαμβανόμενα διάφορα μέτρα ἐκπαιδευτικά, ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν τόνωσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως ἐκεῖ ἐπάνω καὶ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς λαϊκοῦ σχολείου, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο, κατὰ τὰς ἐλπίδας ὅλων μας, νὰ ἀποτελέσῃ τὸ φυτώριον ἑνὸς ἀνθοῦντος πολιτισμοῦ, πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἠκτινοβόλει εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἐπιστεγάζων τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Μία ὅμως ἀπλῆ ἐπίσκεψις θὰ ἔπειθε καὶ τὸν μᾶλλον αἰσιόδοξον, ὅτι παρ' ὅλας τὰς λαμπρὰς ἐπαγγελίας καὶ παρ' ὅλα τὰ ἐξαγγελθέντα καὶ ἐφαρμοσθέντα ἐν τῇ πράξει μέτρα, τίποτε τὸ σοβαρὸν δὲν συνετελέσθη ἐκεῖ. Ἡ καλὴ θέλησις δὲν ἔλειψε ποτὲ βέβαια ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους.

Κονδύλια ἐπίσης διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν διετέθησαν. Ἀφ' ἑτέρου οἱ δημοδιδάσκαλοι Μακεδονίας, ἥρωες ἀληθινοί, ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντιμετωπίζωσι καθημερινῶς τὸ πρόβλημα τῆς σκληρᾶς βιοπάλης λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διατελεῖ ὁ τόπος των, μετ' αὐταπαρνήσεως μοναδικῆς ἐπετέλεσαν καὶ ἐπιτελοῦν μέχρι σήμερον τὸ ἔργον των ἐλπίζοντες πάντοτε ἐπὶ μίαν καλυτέραν αὔριον.

Τὶς λοιπὸν πτέει διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀκαταστασίαν, ἥτις παντοῦ μέν, ἀλλ' ἐκεῖ ἐπικινδυνωδέστερον ἐκδηλώνεται;

Ἀπαντῶμεν ἀδιστάκτως: ***ἡ ἔλλειψις μιᾶς ἐμπνευσμένης ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς, ἡ ἔλλειψις συστήματος ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ μας δράσει.***

Ὅλοι μᾶς ἀναγνωρίζομεν, ὅτι καθυστερήσαμεν τρομερὰ εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν πορείαν μας ἐκεῖ ἐπάνω, ὅλοι μας ἀκαδημαϊκῶς συζητοῦμεν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τονώσεως τῆς ἐκπαιδευτικῆς ζωῆς τῶν Νέων χωρῶν καὶ ὅμως οὐδέποτε ἐσκέφθημεν σοβαρῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, συστηματικῶς καὶ τελεσφόρως νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μίαν κατάστασιν, ποὺ δὲν πρέπει, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρονίσῃ

Μόλις προχθὲς ἀποφασίζεται νὰ ἀποσταθῶσι δημ)λοι ἐκ Παλαιᾶς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Μακεδονίας.

Καλὸν καὶ ἀξιέπαινον τὸ μέτρον. Ἀλλὰ πολὺ φοβούμεθα, ὅτι καὶ τοῦτο δὲν θὰ ἐπιφέρῃ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, ποὺ ὅλοι μας ἀναμένομεν. Ἀπόδειξις ἀδιάψευστος τὸ παρελθόν. Καὶ ἄλλοτε ἀπεσπάσθησαν δημοδιδάσκαλοι εἰς τὰς νέας χώρας μὲ εὐεργετήματα μισθολογικὰ καὶ ἄλλης φύσεως. Ἡ κατάστασις ὅμως δὲν ἐβελτιώθη, εἴτε διότι δὲν ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀποσταλέντος προσωπικοῦ ἐν τῷ συνόλῳ του, εἴτε διότι τοῦτο δὲν προσηρμόσθη ἐγκαίρως πρὸς τὴν ψυχολογίαν τῶν χωρικῶν, εἴτε διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ μονίμως εἰς τὰς νέας του θέσεις.

Ἐργασθέντες ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀντελήφθημεν, ὅτι αἱ ἀποσπάσεις δημ)λων καὶ διὰ τοὺς λόγους, ποὺ προανεφέρομεν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαρκέσωσι πέραν τῆς διετίας, ἐπωφελεῖς ὅσον πρέπει δὲν εἶναι. Δὲν ἀποκρύπτομεν, ὅτι αὐταὶ ἐπικροσθέτως παρουσιάζουν τὸ μειονέκτημα τῆς ἐγέρσεως κάποιας δυσφορίας παρὰ τοῖς διδασκάλοις τῶν Ν. Χωρῶν, οἱ ὁποῖοι ἴσως θὰ παραπονῶνται διότι δὲν λαμβάνονται γενικώτερα καὶ ριζικώτερα μέτρα ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Κατὰ ταῦτα ἐξακολουθοῦμεν νὰ φρονῶμεν, ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ βελτίωσις τῶν Νέων Χωρῶν δὲν ἐπιτυγχάνεται παρ' ὅλας τὰς ἀγαθὰς προθέσεις ἂν δὲν ἐγκαινιασθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον νέον σύστημα ἐνεργείας.

Ἰδοὺ κεντρικαί τινες γραμμαί, αἱ ὁποῖαι λαμβανόμεναι ὡς ἀφετηρία θέλουν ὑποβοηθήσει τοὺς ἁρμοδίους εἰς τὴν λῆψιν τῶν διὰ τὰς περιστάσεις ἐνδεικνυομένων μέτρων.

1) Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἂς θεωρηθῇ ἡ λειτουργία ἰδιαιτέρου ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐν Θεσ)νίκῃ μὲ δικαιώματα εὐρείας δράσεως. Ἡ λειτουργία παρ' αὐτῷ τμήματος τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως, εἰς ὃ θὰ παρακάθηνται ἐκτὸς τῶν ἁρμοδίων Συμβούλων ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. σχολείων, 2 δημοδιδάσκαλοι ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κόσμου, εἰς

Ἕνεκα ἀβλεψίας, σημειωθείσης κατὰ τὴν διόρθωσιν τῶν τυπογραφικῶν δοκιμίων, τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ Δ. Βήματος ὑστέρησεν εἰς ἐμφάνισιν.

Ζητοῦντες συγγνώμην ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τοῦ Δ. Βήματος ὑποσχόμεθα, ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ τοιοῦτον.

Τὸ Διδασκαλικὸν Βῆμα

ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Μακεδ. Ἐκπαιδ. Ἑταιρείας καὶ 2 ἄλλοι εὐπόληπτοι πολῖται Θεσσαλονικεῖς θέλει σημειώσει νέαν Ἐκπαιδευτικὴν ἐποχὴν παρουσιάζον ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν κατόπιν τῆς λήψεως παρεμφερῶν μέτρων ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐν Ἀλσατίᾳ καὶ Λορραίνῃ.

2) Ἐξ ἴσου ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, ἐπίσης ἂς θεωρηθῇ ἡ ἄμεσος δημοσίευσις τοῦ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαβαθμίσεως τῶν δημοδιδασκάλων. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου θέλει σοβαρότατα τονώσει τὸν μαρανόμενον δημοδιδασκαλικὸν κόσμον τῆς Μακεδονίας, ὅστις ἀντλῶν οὕτω δυνάμεις ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς θέλει ἐπιδοθῇ ἀπερίσπαστος εἰς τὸ σχολικὸν καὶ ἔξω σχολικὸν ἔργον του συνδυάζων δύναμιν ψυχικὴν καὶ γνῶσιν τῆς ψυχολογίας τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

3) Τὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους τεσσάρων ἀγροτικῶν Διδασκαλείων μετ' οἰκοτροφείου ἐν Θεσσαλονίκῃ, Κοζάνῃ, Σέραις καὶ Κομοτινῇ ἂς ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς τοὺς ἁρμοδίους ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἀποφάσεών των περὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ γεωργίας τῶν πλουτοφόρων βορείων ἐπαρχιῶν.

4) Ἡ χορηγία πρὸς ταῖς ἀποδοχαῖς ἰδιαιτέρου ἐπιδόματος εἰς ἅπαντας τοὺς δημοδιδασκάλους ὁθενδήποτε καταγομένας καὶ ὑπηρετοῦντας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ δικαιολογημένη εἶναι λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης σημασίας, τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς τὰς χώρας αὐτὰς καὶ θέλει προλάβῃ τὴν διαρροὴν τῶν δημοδιδασκάλων πρὸς ἄλλας δημοσίους ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα.

Ἀλλ' οὕτω καὶ αἱ θέσεις τῶν ξενοφώνων περιφερειῶν θέλουσι συμπληρωθῇ εὐκολώτερον, διότι μικρὰ καὶ εἰς ἐλαχίστην σχετικῶς ἀκτίνα μετακίνησις πτυχιούχων δημοδιδασκάλων μὲ ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τῶν εἰς διπλοῦν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ σύνταξιν παρουσιάζει ἐν τῇ πράξει μικροτέρας δυσχερείας ἀπὸ εὐρυτέραν τοιαύτην.

Προσέξωμεν ὅλοι μας καλύτερον τὰς βορείους ἐπαρχίας μας. Τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ὡς κύριον μέλημά του ἔταξε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας λαμβάνον ὑπὸ σοβαρὰν ἀποψιν τὴν ἐθνικὴν καὶ πλουτοπαραγωγικὴν σημασίαν τῆς βορείου Ἑλλάδος ἂς ἐνισχύσῃ τὴν ἐργασίαν, ἥτις ἀθορύβως παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας συντελεῖται ἐκεῖ ἐκάνω διὰ νὰ δυνηθῇ μεθαύριον νὰ εἴπῃ: «Διὰ τὸ θαῦμα, ποὺ συντελέσθη εἰς τὴν βόρειον Ἑλλάδα ἐχρησιμοποίησα τὸν περιφρονημένον δημοδιδάσκαλον ἐξυψώσασα αὐτόν!»

Ἀλλὰ τοῦτο ἐνόσῳ ἀκόμη εἶνε ἐνωρίς.

ΠΡΟΣ
ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Εἶμαι κι ἐγὼ πρόσφυγας δημ)σκαλος. Ὡς ἀντιπρόσωπος δὲ τοῦ Β' Συλλόγου προσφύγων Ἀθηνῶν πῆρα μέρος στὶς συζητήσεις τῆς τελευταίας Η' Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν δημοδιδασκάλων.

Σ' αὐτὲς μοῦ δόθηκε ἡ εὐχάριστη εὐκαιρία νὰ βεβαιωθῶ καὶ νὰ πεισθῶ πληρέστατα ὅτι, οἱ γηγενεῖς συνάδελφοί μας τρέφουν ἀδελφικώτατα γιὰ μᾶς αἰσθήματα.

Οἱ ὑπερεξδομήντα ἀντιπρόσωποι περιφερειακῶν Συλλόγων, ποὺ ἀντεπροσώπευσαν στὴ Συνέλευση, ὁλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ δημ)σκαλικὴ οἰκογένεια, διεκήρυξαν ὅτι, δὲν ὑπάρχουν πιὰ γηγενεῖς καὶ πρόσφυγες παρὰ μόνον Ἕλληνες διδάσκαλοι, ἀδελφωμένοι στὸ σκοπό τους, ποὺ εἶνε ἕνας, ἡ διάπλαση καλυτέρας γενεᾶς καὶ στὸ πόνο τους, ποὺ εἶνε ἕνας καὶ ποὺ τὸν γεννᾶ μέσα τους ἡ πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸ λαϊκὸ σχολειὸ ἀπονιὰ καὶ περιφρόνηση ὅλων τῶν στριχείων, τὰ ὁποῖα ἔκρεκε, γιὰ τὸ ἐθνικὸ συμφέρον, διαφορετικὰ γ' ἀποβλέπουνε πρὸς αὐτούς.

Ἀπόδειξη τῶν αἰσθημάτων τους αὐτῶν εἶνε, ὅτι οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι μὲ τὴ ψῆφο τους ἀποβλέποντες ὄχι πρὸς τὴν ἀτομική μου ἀξία, γιατί σᾶς βεβαιῶ, χωρὶς νὰ χαρακτηρισθῶ μετριόφρων ἐγωϊστής, δὲν ἔχω τόσην τοιαύτην, ἀλλὰ πρὸς τὴν προσφυγική μου ἰδιότητα, μοῦ κάνανε τὴ τιμὴ νὰ μὲ τάξουνε ἕνα ἀπὸ τοὺς τροχοὺς στὸ ἅρμα τῆς ἐπιδιώξεως καὶ ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν καὶ τῶν βλέψεων τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ γενικὰ τοῦ Κλάδου μας.

Ὅλοι οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι, ποὺ ἰδιαίτερα ρώτησα γιὰ σᾶς τοὺς σκορπισμένους στὶς περιφέρειές τους, ἐκφρασθήκανε ἐνθουσιωδέστατα καὶ ἐπαινετικώτατα γιὰ τὸ φίλεργο καὶ συνειδητό σας. Χάρηκα, σᾶς βεβαιῶ, καὶ τὴ χαρά μου αὐτὴ θέλησα μὲ τὶς γραμμές μου αὐτὲς νὰ μεταδώσω καὶ σὲ σᾶς, ποὺ 2300 περίπου τὸν ἀριθμὸν μὲ τὶς συνέπειες τῆς Ἐθνικῆς καταστροφῆς στὴ ράχη σκορπισμένοι σ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδας μας, ἐξακολουθεῖτε μὲ ἀμετάκτωτο ζῆλο μαζὶ μὲ τοὺς γηγενεῖς συναδέλφους μας τὸ ἱερὸ ἔργο τῆς διαπλάσεως καλυτέρας καὶ χρηστοτέρας γενεᾶς.

Ἂς ἑνώσωμε λοιπόν, ἀγαπητοί μου, τὴ δύναμη τοῦ ἀριθμοῦ μας μὲ τὴ δύναμη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γηγενῶν συναδέλφων μας, γιὰ τὴν ἐξύψωση τοῦ λαϊκοῦ σχολειοῦ, ἀπὸ τὴν ἐξύψωση τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται καὶ ἡ δική μας ἐξύψωση.

Παρακαλῶντας καὶ ἔχοντας σύμφωνον ὅλον τὸν Β' Σύλλογον προσφύγων Ἀθηνῶν σᾶς προτρέπω καὶ σᾶς παροτρύνω ὅπως χωρὶς χρονοτριβὴ δείξετε ἄμεσο ἐνδιαφέρον καὶ τονώσετε ἕκαστος τὸν σύλλογον τῆς περιφερείας του μὲ τὴν ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξή σας. Δείξετε ὅτι δὲν ὑστεροῦμε στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ἰδέα τῆς ἑνώσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεώς μας. Οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐγγραφῆτε στοὺς κατὰ τόπους συλλόγους καὶ μέσον αὐτῶν γίνετε μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ συνδρομητὲς στὸ ὄργανο τοῦ Κλάδου μας τὸ Δ. Βῆμα.

Ἂς παρακολουθοῦμε αὐτὸ μὲ προσοχὴ καὶ μὲ στοργή. Ἂς ἐπιδιώξωμε τὴ διάδοσή του καὶ ἔξω τοῦ κύκλου μας. Ἂς ἀναλάβῃ ὁ καθένας μας τὴν ὑποχρέωση νὰ κάνῃ νὰ διαβάζεται τὸ Δ. Βῆμα ἀπὸ ἕνα ἀριθμὸ φίλων του ἔξω τοῦ Κλάδου μας.

Ἂς κάνωμε νὰ εἰσέλθῃ τὸ Δ. Βῆμα στὰ γραφεῖα συνεταιρισμῶν καὶ συλλόγων γεωργικῶν, βιομηχανικῶν ἐμπορικῶν κ.λ. στὰ γραφεῖα Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἂς κάνωμε νὰ γνωρίσῃ ὁ ἔξω τοῦ Κλάδου μας κόσμος, ὅλες οἱ κοινωνικὲς τάξεις, ὅλος ὁ λαός. ὅτι ἡ μόνη μας ἀσχολία, ἡ μόνη μας σκέψη καὶ ἡ μόνη μας προσπάθεια εἶνε ἡ καλυτέρα διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν του, ποὺ ἐμπιστεύεται στὰ χέρια μας.

Ἂς κάνωμε νὰ καταλάβῃ ὁ λαὸς ὅτι οἱ δημ)σκαλοι εἴμαστε οἱ καλύτεροι καὶ εἰλικρινέστεροι ἐργάτες τῆς εὐτυχίας του καὶ νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκη μας.

Ἂς κάνωμε νὰ μὴ ἀγνοῇ ὁ λαὸς τὸ ἔργο μας καὶ τοὺς κόπους μας, γιατὶ διὰ τοῦ λαοῦ θὰ ἐπετύχωμε ὅ,τι ζητοῦμε.

Ἂς ἐργασθοῦμε, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ καὶ ἂς εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι ἐξυπηρετοῦμε ἔτσι μαζὶ μὲ τὸ γενικὸ τοῦ Κλάδου μας συμφέρον καὶ τὸ ἀτομικό μας ἕκαστος καὶ ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ μᾶς διαδεχθοῦνε στὸ ἱερὸ ἔργο μας, θὰ μᾶς εὐγνωμονοῦνε γιὰ τὸ παρασκευασμένο ἔδαφος ποὺ θὰ τοὺς παραδώσουμε.

Μὲ ἀγάπη εἰλικρινὰ συναδελφική
Ἐμ. Χρύσης
(Σύμβουλος τῆς Ὁμοσπονδίας)

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας, παρουσιασθὲν ἐνώπιον τοῦ Ὑφυπουργοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Μακρῆ, ἀνέπτυξε τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ κλάδος τῶν δημ)λων καὶ ἐζήτησε, χάριν αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἔργου των, τὴν ταχίστην ἐπαγγελματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀποκατάστασίν των διὰ τῆς ἀμέσου δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τῆς διαβαθμίσεώς μας.

Ὁ κ. Μακρῆς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀντιμετωπίζουσα τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς περισυλλογῆς τοῦ Κράτους, δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν Προϋπολογισμὸν μὲ νέας δαπάνας, ἀλλ' ὅτι, ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαγγελματικῆς μας ἀποκαταστάσεως, ὑπέγραψε τὸ Διάταγμα τῆς διαβαθμίσεως, τὸ ὁποῖον ἑτοιμάζεται πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ τυπογραφεῖον πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ Διοίκησις, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ζητήσῃ μίαν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, διότι δὲν ἐννοεῖ τὸν λόγον τῆς περαιτέρω ἀναβολῆς τῆς δημοσιεύσεως. Παρουσιαζομένη δὲ ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν Κλάδον.

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ὁμοσπονδίας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν της καὶ τὴν ἐνισχυσιν τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἡ Διοίκησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ προβῇ εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις, σχετικῶς μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ «Διδ. Βήματος».

1) Πάντα τὰ ζητήματα θὰ ἐξετάζωνται ἀπὸ τῶν στηλῶν του μετ' αὐστηρᾶς ἀντικειμενικότητος.

2) Δημοσιεύματα, ἔχοντα χαρακτῆρα καθαρῶς προσωπικόν, δὲν δύνανται νὰ εὕρουν θέσιν εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν μας ὄργανον.

3) Δύνανται νὰ δημοσιευθοῦν εἰς αὐτὸ καὶ γνῶμαι ἀντίθετοι πρὸς τὰς γνώμας τῆς Διοικήσεως, ἀρκεῖ νὰ μὴ παραβλάπτωνται, διὰ τῆς δημοσιεύσεώς των, τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου καὶ νὰ μὴ ἀντιτίθενται αὗται πρὸς τὰς εἰλημμένας μέχρι σήμερον καὶ ἰσχυούσας ἀποφάσεις τῶν Συνελεύσεών μας.

4) Οἱ δημοσιογραφοῦντες εἰς τὸ «Διδ. Βῆμα», πρέπει νὰ εἶναι σύντομοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ πολύτιμον τοῦ χώρου του.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Η'. ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἀπό σήμερον ἀρχίζομεν τήν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς τελευταίας Συνελεύσεώς μας. Ἡ ἀρχική σκέψις τῆς Διοικήσεως περί δημοσιεύσεως αὐτῶν ἐν ἡμιφύλλῳ ἐγκατελείφθη, διότι ἡ ἀπαιτουμένη πρός τοῦτο δαπάνη δέν ἐκρίθη δικαιολογημένη ἀπολύτως.

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ (15 Ἀπριλίου)

Παρόντες ἀντιπρόσωποι 43. Ἀναλαμβάνει ὡς προσωρινός Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων κ. Κ. Ξύδης, ἀντιπρόσωπος Λήμνου καί ὡς προσωρινός γραμματεύς ὁ κ. Γ. Βενιάδης, ἀντιπρόσωπος Χίου. Μετά τοῦτο κατατίθενται τά πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων καί γενομένης ψηφοφορίας διά τήν ἐκλογήν τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως ἐκλέγονται ὡς Πρόεδρος ὁ κ. Σωτ. Δαγκλῆς, ἀντιπρόσωπος Ἰωαννίνων, ὡς Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀ. Κούτρας, ἀντιπρόσωπος Πατρῶν καί ὡς Γραμματεῖς οἱ κ. κ. Γεώργ. Βενιάδης ἀντιπρόσωπος Χίου καί Ἀ. Καμπάνης, ἀντιπρόσωπος Χαλκιδικῆς.

Τό Προεδρεῖον ἀναλαμβάνει τά καθηκόντά του καί ὁ Πρόεδρος εὐχαριστῶν διά τήν ἐκλογήν ζητεῖ τήν συνδρομήν τῶν ἀντιπροσώπων διά τήν ἐπιτυχίαν τῆς Συνελεύσεως.

Ἀναγινώσκεται μετά ταῦτα καί ἐγκρίνεται μετά συζήτησιν ὁ κανονισμός τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως καί καταρτίζονται αἱ ἐπιτροπαί ἐπί τοῦ ἐλέγχου τῶν πληρεξουσίων, ἐπί τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀριθμῶν τῶν ψήφων, ἐπί τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου καί τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπί τῶν προτάσεων καί ἐπί τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας.

Ἀνατίθεται μετά ταῦτα εἰς τό Προεδρεῖον νά παρουσιασθῇ εἰς τό Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καί τό Πολιτικόν γραφεῖον διά νά ὑποβάλῃ τά σέβη τῆς Συνελεύσεως καί παρακαλέσῃ τάς προϊσταμένας ἀρχάς νά τιμήσουν διά τῆς παρουσίας των τήν Συνέλευσιν καί ἀποφασίζεται ὅπως ἐπιζητηθῇ ἡ ταχίστη δημοσίευσις τοῦ διατάγματος τῆς διαβαθμίσεως.

Ἐπαναλαμβανομένης μ. μ. τῆς συνεδριάσεως ἀνακοινοῦται ἡ ἔκθεσις ἐπί τῆς ἐξελέγξεως τῶν πληρεξουσίων καί ἀποκλείεται ὁ ἀντιπρόσωπος Χαλκιδικῆς κ. Καμπάνης, ὡς μή παρευρεθείς εἰς τήν συνέλευσιν τοῦ συλλόγου του κατά τήν συζήτησιν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Η'. Συνελεύσεως. Ἀποχωρήσαντος κατόπιν τούτου τοῦ κ. Καμπάνη ὡς γραμματέως τοῦ Προεδρείου ὁρίζεται ὡς τοιοῦτος ὁ ἀντιπρόσωπος Δράμας κ. Σ. Τσέκας.

Γίνεται μετά ταῦτα συζήτησις περί τοῦ διδασκαλ. συλλόγου προσφύγων Ἀθηνῶν, ὅστις, ἀναγνωρισθείς ὡς δεύτερος σύλλογος Ἀθηνῶν, παρακαλεῖται νά ἀλλάξῃ τήν προσωνυμίαν του, διότι δέν ὑπάρχουν πλέον πρόσφυγες, ἀλλά πάντες οἱ Ἕλληνες δημοδιδάσκαλοι εἶναι ἰσότιμοι καί ἀδελφοί. Ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ συλλόγου ἀρρένων Ἀθηνῶν κ. Χάρακα περί ἀναγνωρίσεως καί τοῦ Συλλόγου του, διότι δέν ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπό τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἀναγινώσκεται μετά τοῦτο καί ἐγκρίνεται ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, ἀποφασίζεται ἡ πρόσληψις στενογράφου διά τά πρακτικά τῆς Συνελεύσεως καί ἡ συνεδρίασις λύεται, διά ἐπαναληφθῇ τήν ἑπομένην.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ (16 Ἀπριλίου)

Τήν ἕδραν τοῦ Προέδρου καταλαμβάνει ὁ ἀντιπρόεδρος, προκειμένου ὁ Πρόεδρος νά μεταβῇ πρός παρουσίασιν του εἰς τόν κ. Ὑπουργόν τῆς Παιδείας.

Ἀνακοινοῦται εἰς τήν Συνέλευσιν ἡ προσέλευσις καί ἄλλων ἀντιπροσώπων καί, γενομένη ἀπαρτία, ἀναγινώσκονται καί ἐπικυροῦνται τά πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ἀποφασιζομένη νά καταγράφωνται ἐν τῷ μέλλοντι ὅλαι αἱ γνῶμαι τῶν ἀντιπροσώπων ἐν περιλήψει, ἵνα γίνεται γνωστή ἡ στάσις τῶν ἀντιπροσώπων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐπανελθών ἀνακοινοῖ, ὅτι δέν ἠδυνήθη νά παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, σοβαρῶς ἀπασχολημένου, ἀλλ' ὅτι ἔλαβε τήν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Τμηματάρχου τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως ὅτι θέλει ἐνεργήσει παρά τῷ κ. Ὑπουργῷ ἵνα δρισθῇ ὥρα παρουσιάσεως ἐνώπιόν του τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως, ὅτι ὁ κ. Τμηματάρχης ἔδειξεν ζωηρόν ἐνδιαφέρον περί τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως καί ὅτι εὐχαρίστως θά ἐπεθύμει νά παραστῇ κατά τήν συζήτησιν ἐπί τοῦ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας. Ἐπίσης ἀνακοινοῖ ὅτι ἐζήτησε καί ἀπό τό Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον νά παραστῇ, εὐαρεστούμενον, κατά τάς συνεδριάσεις καί ὅτι ἐνήργησε νά χορηγηθῇ 15θήμερος ἄδεια εἰς τούς ἀντιπροσώπους.

Ὁ κ. Τσέκας (Δράμας) ἀναγινώσκει τήν ἐπί τοῦ καθορισμοῦ τῶν ψήφων ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τήν ὁποίαν δέν καθορίζονται αἱ ψῆφοι τοῦ παλαιοῦ συλλόγου Θεσ)νίκης, ἐφ' ὅσον τό ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὁμοσπονδίας ἀποσταλέν ὑπ' αὐτοῦ χρηματικόν ποσόν δέν εἰσεπράχθη παρά τοῦ Ταμείου τῆς Ὁμοσπονδίας.

Πολλοί ἀντιπρόσωποι ζητοῦν νά μή δοθῇ εἰς τόν σύλλογον τοῦτον δικαίωμα ψήφου, διότι ἡ δρᾶσίς του ἔβλαψε τά συμφέροντα τοῦ κλάδου.

Ὁ κ. Παπαναστασίου (Γορτυνίας) φρονεῖ, ὅτι δέν πρέπει νά ἐκνευρίζεται καί νά ἐξωθῇ τά πράγματα ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας, διότι δέν πρέπει νά ἀποδιώξωμεν ἕνα παιδί μας, ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι παρεξετράπη, ἀλλά νά τό ἐπαναφέρωμεν εἰς τήν τάξιν.

Ὁ κ. Χανιωτάκης (Ἡρακλείου) ζητεῖ νά ἀκουσθῇ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Κάρναβος (παλαιοῦ συλλόγου Θεσ)νίκης) φρονεῖ, ὅτι ὡς τίθεται τό ζήτημα παραβαίνεται τό Καταστατικόν.

Ὁ κ. Δαγκλῆς (Πρ. Συνελεύσεως) λέγει ὅτι τίθεται ζήτημα διαγραφῆς τοῦ συλλόγου τούτου.

Ὁ κ. Θεοδωρόπουλος (Μαγνησίας) ζητεῖ νά γίνῃ δεκτός ὁ παλαιός σύλλογος Θεσ)νίκης, ἀφοῦ διά τῆς ἀποστολῆς τῶν συνδρομητῶν του ἐξεπλήρωσε τάς ὑποχρεώσεις του.

Ὁ κ. Κριμιτσᾶς (Καβάλλα) φρονεῖ, ὅτι πρέπει νά διαγράφωνται οἱ σύλλογοι οἱ ἀντιδρῶντες εἰς τάς ἀποφάσεις τῶν ἑκάστοτε συνελεύσεων.

Ἀναφέρων διαφόρους ἀντιδραστικάς ἐνεργείας τοῦ παλαιοῦ συλλόγου Θεσ)νίκης, ἰδίᾳ τάς ἐνεργείας των διά τήν Ἵδρυσιν Β'. Ὁμοσπονδίας ἐν Θεσ)νίκῃ, ζητεῖ ν' ἀνακαλέσουν τάς ὕβρεις των καί ν' ἀποκηρύξουν τάς παλαιάς των ἐνεργείας καί τοιουτοτρόπως νά γίνουν δεκτοί παρά τῆς Συνελεύσεως, ἀλλά χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης (Λακωνικῆς) Ζητεῖ νά δηλωθῇ ἀπό τόν κ. Κάρναβον, ἐν ὁ σύλλογός του διά τῆς στάσεώς του ἐπολέμα κατά τῆς Ὁμοσπονδίας ἤ κατά τῶν προσώπων τοῦ Δ. Συμβουλίου. Φρονεῖ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας δέν ἔπρεπε νά ἀρνηθῇ τήν παραλαβήν τῶν ἀποσταλέντων χρημάτων, ἀλλ' ὅτι ἔπρεπεν ἠρεμώτερα σκεπτόμενος νά λάβῃ ὑπ' ὄψει του τά συμφέροντα τοῦ κλάδου, καί προτείνει νά γίνῃ δεκτός ὁ σύλλογος οὗτος μέ πλήρη δικαιώματα.

Ὁ κ. Δαζαρίδης (Καστοριᾶς) φρονεῖ ὅτι δέν ὑφίσταται ζήτημα διαγραφῆς τοῦ συλλόγου, ἀλλά μόνον ζήτημα παροχῆς δικαιώματος ψήφου.

Ὁ κ. Μίγγος (Ἀναγεννήσεως) δηλοῖ, ὅτι πολλοί συνάδελφοι, ἀναγραφόμενοι ὡς μέλη τοῦ παλαιοῦ συλλόγου, ἀνήκουν εἰς τήν Ἀναγέννησιν.

Ὁ κ. Μαυροχαλυβίδης (Ἐδέσσης) φρονεῖ ὅτι δέν πρέπει νά ἀναικινῆται κατ' αὐτόν τόν τρόπον τό ζήτημα, διότι ἀναρριπίζονται παλαιά πάθη. Ὅμοιαι ἀντιδράσεις ἐξεδηλώθησαν καί παρ' ἄλλων συλλόγων καί ἐν τούτοι γίνονται δεκτοί. Δέν πρέπει ἑπομένως, νά γίνεται ἐξαίρεσις, διότι διασπῶμεν τοιουτοτρόπως τάς δυνάμεις μας.

Ὁ κ. *Δαγκλῆς* (Πρ. Συνελεύσεως) ζητεῖ νά δώσῃ ὁ σύλλογος Θ)νίκης δείγματα εἰλικρινοῦς μεταμελείας.

Ὁ κ. *Οἰκονομόπουλος* (Αἰγιαλείας) φρονεῖ ὅτι αἱ ἐξηγήσεις θά εὐρύνουν τό χάσμα.

Ὁ κ. *Κάρναβος* (Θεσ)νίκης) προκαλούμενος παρά πολλῶν ἀντιπροσώπων δηλοῖ ὅτι ἦλθε μέ πνεῦμα εἰλικρινοῦς συμφιλιώσεως, χωρίς μονομερῆ πολιτικήν· ὁ Σύλλογος του διά τῆς στάσεώς του δέν ἠθέλησε νά πολεμήσῃ τάς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως. ἀλλά τήν ὑπερβασίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Δέν ἐζήτησεν ὁ Σύλλογος ἀκύρωσιν τοῦ Ν. Δ. τῆς διαβαθμίσεως, ἀλλά τροποποίησιν τούτου. Εἰς ἐρώτησιν ἐν ἐτηλεγράφησαν ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας οὐδένα ἀντιπροσωπεύει, ἀπαντᾶ ἀρνητικῶς προσθέσας ὅτι τό τηλ)μα ἐζήτει, ἵνα οἱ Γυμνασιαρχαί κρίνωνται ἐπί τῇ βάσει ἐκθέσεων τῶν Ἐπιθεωρητῶν καί οὐχί ἐπί τῇ βάσει ἐξετάσεων.

Λέγει ὅτι ὁ κ. Ρουχωτᾶς ἠθύνθη τό χάσμα Συλλόγου καί Ὁμοσπονδίας, ἀπαιτῶν κατά τήν εἰς Θεσ)νίκην μετάβασίν του ἄμεσον παραίτησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. *Δαγκλῆς* (Πρόεδρος) παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Συλλόγου Θεσ)νίκης πρός τούς περιφερειακούς Συλλόγους πρός μονομερῆ δρᾶσιν κ. λ. π. αὐτήν τήν ὑπόστασιν τῆς Ὀργανώσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁ κ. *Δούκας* (Γεν. Γραμματεύς). Ἐρωτᾶ ἐν παρά τοῦ Συλλόγου Θεσ)νίκης διεβιβάσθη κατά Μάϊον τηλ)μα πρός τό Ὑπουργεῖον δι' οὗ ἐζητεῖτο ἡ τορπίλλισις τῶν ἀποφάσεων τῆς Ζ'. Συνελεύσεως.

Διαλογική συζήτησις μεταξύ Δούκα-Καρνάβου καί τινων ἀντιπροσώπων.

Ὁ κ. *Κάρναβος* (Θεσ)νίκης), ἐπαναλαμβάνει τάς συμφιλιωτικάς του προθέσεις—δ)λεπτος διακοπή Συνεδριάσεως.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς Συνεδριάσεως προσέρχεται ὁ ἀντιπρόσωπος Ἄρτης προσκομίζων τηλ)μα, δι' οὗ ἐξουσιοδοτεῖται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τόν Σύλλογον Ἄρτης. Ἡ ἐπί τῶν πληρεξουσίων Ἐπιτροπή ἀποφαίνεται ὅτι δέν δύναται νά πράξῃ τοῦτο, διότι ὁ ἐξουσιοδοτούμενος δέν παρευρέθη εἰς τήν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου του, εἰς ἣν συνεζητήθη ἡ Ἡμερησία Διάταξη.

Ὁ κ. *Κάρναβος* (Θεσ)νίκης) ἐπανερχόμενος εἰς τό ζήτημα τῆς δράσεως τοῦ Συλλόγου του ἀναφέρει περιστατικά θέλων ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας παρέβη ἀποφάσεις τῆς Ζ'. Συνελεύσεως καί οὐχί ὁ Σύλλογός του: τοιοῦτον περιστατικόν εἶναι τό Μαρασλειακόν, τό τοῦ νέου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κ.λ.π.

Ὁ κ. *Ρουχωτᾶς* ἐρωτᾶ ἐν δύνανται οἱ σύλλογοι ν' ἀντιδροῦν εἰς ἀποφάσεις Γεν. Συνελεύσεων. Καταθέτει ἔγγραφα καί τηλ)ματα τοῦ Συλλόγου Θεσ)νίκης, ἔτι δέ καί ἀποκόμματα ἐφημερίδων πιστοποιοῦντα τήν ἀντίδρασίν του καί τήν ἐγκληματικήν του δρᾶσιν, ἅτινα καταδικάζουσι τοῦτον εἰς τήν συνείδησιν τοῦ Κλάδου.

Ὁ κ. *Κάρναβος* (Θεσ)νίκης) ὑπεραπολογούμενος λέγει ὅτι τα διαβήματά των υἱοθετήθησαν καί παρ' ἄλλων συλλόγων ὡς τοῦ τῆς Φλωρίνης, Βερροίας, Λαμίας, Χαλκίδος, Αἰγιαλείας, Δράμας κ.λ.π.

Ὁ κ. *Τσέκας* (Δράμας). Διαμαρτύρεται δηλῶν ὅτι ὁ Σύλλογος Δράμας ἔχων σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ζωῆς τῆς Ὀργανώσεως οὐδέποτε ἐζήτησε ἢ ἐπεδοκίμασεν ἐνεργείας πορά τάς ἀποφάσεις τῶν Συνελεύσεων.

(Συνέχεια εἰς τό ἑπόμενον)

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπή τῶν ἀναπήρων συναδέλφων, ἀποτελουμένη ἀπό τούς κ. κ. Τσικρικᾶν καί Γιαννακόπουλον καί συνοδευομένη ἀπό τόν Πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας, παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καί ἐπέδωκε τό σχετικόν ὑπόμνημα, τό δημοσιευθέν εἰς τό προηγούμενον φύλλον τοῦ Δ. Βήματος, ἀναπτύξασα καί προφορικῶς τάς δικαίας ἀπόψεις τῶν συναδέλφων.

Ὁ κ. Ὑπουργός ἀνεγνώρισε τό δίκαιον αὐτῶν καί ὑπεσχέθη, ὅτι, ἐν συνεννοήσει

μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θὰ λάβῃ ταχέως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου τούτου εἰς τοὺς συναδέλφους, τὸ ὁποῖον ὤφειλεν ἐνωρίτερον νὰ εἶχεν ἐμπράκτως ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ παρακολουθήσωμεν καὶ θὰ τηρήσωμεν ἐνημέρους τοὺς συναδέλφους περὶ αὐτοῦ.

ΑΠ' ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΠΩΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΒΛΑΧΟΦΩΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἐνεργήσατε παρακαλοῦμεν ἐπὶ τῶν ἐκιμισθίων τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἀπεσκάσθησαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν θερινὴν περίοδον εἰς τὰ βλαχόφωνα σχολεῖα. Ἂς γνωρίσῃ τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον, ὅτι οἱ ὅλοι αὐτοὶ εὑρίσκονται εἰς ἀπελπιστικὴν θέσιν, μὴ δυνάμενοι νὰ καταβάλουν τὰ χρέη των, ὁποκείμενοι καθημερινῶς εἰς ἐξευτελισμοὺς ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τῶν διαφόρων ξένων προπαγανδιστῶν. Ἂς ἐννοήσῃ καθαρά, ὅτι τὸ Κράτος, μὲ οἰκονομίαν 40 - 50 χιλ. δρ. ἐτησίως, χάνει τοὺς καλλιτέρους παράγοντας τῆς Ἐθνικῆς δράσεως.

Μέχρι τοῦδε ἔστελλον οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ δραστηρίους ποῦ ἠμποροῦσαν νὰ κρατήσουν ὑψηλὰ τὸ Ἐθνικὸν φρόνημα καὶ ν' ἀντεπεξέλθουν εἰς τὰς ραδιουργίας τῶν ξένων, ἐνῶ τώρα, μὲ τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιδομάτων καὶ μὲ τὸ σύστημα τῆς ἐναλλάξ ἀποστολῆς, θὰ στέλλωνται καὶ ἀνίκανοι διὰ τοιαύτην ἐργασίαν, ὑψίστης Ἐθνικῆς σημασίας.

Ἡ Σὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία διακηρύττει ὅτι εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἀναμορφώσῃ τὸν Μακεδονικὸν λαόν, ἂς προσέξῃ καλλίτερα τὸ ζήτημα.

Σύλλογος Γρεβενῶν

ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Λαβαίνομε τὴν τιμὴ νὰ σᾶς ἀναφέρωμε, ὅτι ἡ ἐδῶ Νομαρχία ἀπορρίπτει τὰ ἐπιδόματα, ποὺ οἱ Κοινότητες τῆς περιφέρειας ψηφίζουν γιὰ τοὺς δασκάλους, σύμφωνα μὲ διαταγὴ ἀπαγορευτική, ὅπως λέει, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τράκης.

Ἐπειδὴ δὲ στὴν περιφέρειά μας οἱ δάσκαλοι κι' ἀπὸ τὴ μεγάλη φτώχεια τῶν κατοίκων ποὺ εἶναι ὅλοι πρόσφυγες, σὲ τόπο καταστραμμένο ἀπὸ μακροχρόνιους πολέμους κι' ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀκρίβεια τῆς ζωῆς στὶς πόλεις καὶ στὰ φτωχοχώρια, βρίσκονται ὅλοι σ' ἀθλιώτατη οἰκονομικὴ κατάσταση μὴ μπορώντας νὰ τὰ βγάλουν πέρα στὶς στοιχειώδεις τους βιωτικὲς ἀνάγκες, μιὰ ποὺ εἶναι ὅλοι ξένοι (οἱ ντόπιοι μετροῦνται στὰ 5 δάχτυλα) καὶ γιαὐτὸ δὲν ἔχουν τίποτε ἀπὸ ἰδιοχτησία τους.

Κι' ἐπειδή, ἂν χάσουν καὶ τὴν τελευταία αὐτὴ ἐλπίδα γιὰ τὴν καλυτέρεψη λίγο τῆς οἰκονομικῆς τους κατάντιας μὲ τὴν κατάργηση τῶν ἐπιδομάτων, μὴν περιμένοντας καμμιὰ ἄμεση ἐνίσχυση ἀπὸ τὸ Κράτος (μιὰ ποὺ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν τοῦ Διατάγματος, κι' ἂν δημοσιευθῇ ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστο, ἀπὸ τὶς αἱματηρὲς οἰκονομίες!!! μόνο στὸ δημοσιοϋπαλληλικὸ κλάδο) θ' ἀρχίσουν, ὅσοι μποροῦν, νὰ πηγαίνουν σ' ἄλλα προσοδοφόρα ἐπαγγέλματα, ἀναγκασμένοι ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητη ἀνάγκη νὰ ζήσουν κι' ἔτσι θὰ φύγουν ἀπὸ τὸν Κλάδο τὰ συνειδητότερα καὶ προοδευτικώτερα στοιχεῖα καὶ συγκεκριμένα, ὅσοι εἶναι ἀπὸ Μονοτ. Διδασκαλεῖα καὶ ἐφέτος ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Ἑλλάδας ἐγελάστηκαν κι' ἦρθαν μὴν ἔξροντας τὶς ἐδῶ οἰκονομικὲς συνθῆκες καὶ περιμένοντας πῶς θὰ τὰ βροῦν σὰν τὴν Πατρίδα τους, μετὰ τὸ καλοκαιρινό τους ταξίδι θὰ κοτάζουν νὰ βροῦν ἄλλες δουλιὲς καὶ δὲ θὰ ξαναγυρίσουν τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβριο κι' ἔτσι θὰ στερηθῇ ὁ κλάδος μας ἀπὸ τὰ συνειδητότερά του μέλη:

Η ἀληθινὴ πίστις εἰς τὸ ἔργον μας θὰ διαλύσῃ πλάνας καὶ θὰ παραμερίσῃ ἐμπόδια, θὰ μᾶς ἀποδώσῃ τὰ δίκαιά μας καὶ θὰ μᾶς ἀνυψώσῃ.

Γιαὐτὸ σᾶς γνωρίζομε δλη αὐτὴ τὴν κατάσταση καὶ Σᾶς παρακαλοῦμε, ὅπως μᾶς ἐσύστησε κι' ἡ ἴδια ἡ Νομαρχία, νὰ ἐνεργήσετε σύντονα στὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διατάξῃ τὴν ἐδῶ Νομαρχία ὄχι μονάχα νὰ μὴν ἀπορρίπτῃ (κάνοντας ἔτσι παράλογα τὸν κουμανταδόρο σὲ ξένες περιουσίες) ἐπιδόματα ποὺ οἱ χωριάτες ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν τους καὶ γιὰ τὸ δικό τους ξύπνημα κι' ἀντιλαμβανόμενοι τὴν κατάντια τοῦ δασκάλου μὲ μεγάλη τους προθυμία ψηφίζουν, θέλοντας νὰ ξεπληρώσουν ἐν μέρει τὶς ὁποχρεώσεις τους καὶ νὰ διορθώσουν τὴν ἀδικία, ποὺ γίνεται ἀπὸ τὸ Κράτος στὸν ἀναμορφωτή τους δάσκαλο, ἀλλὰ νὰ προτρέπῃ τὶς Κοινότητες νὰ ψηφίζουν ἱκανοποιητικὰ ἐπιδόματα.

Περιμένομε νὰ μάθωμε καθαρά, ἂν ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὴ Λαϊκὴ Ἐκπαίδευση ἢ ἂν θέλουν νὰ κρατοῦν πάντα τὸ λαὸ στὸ σκοτάδι τῆς ἀμάθειας καὶ τῆς ἀγραμματωσύνης.

Νὰ στείλῃ τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν ἀμέσως σχετικὴ διαταγὴ στὴ Νομαρχία, ἂν εἶναι δυνατὸ τηλεγραφική, ὅλοι οἱ κρουκολογισμοὶ εἶναι μαζεμένοι γιὰ συζήτηση στὴ Νομαρχία μὲ τὰ σχετικὰ κοντύλια γιὰ τοὺς δασκάλους.

Πρόεδρος Συλλόγου Δράμας
Σ. Τσέκας

ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΑΚΑ

Καθῆκόν μου θεωρῶ νὰ σᾶς γράψω τὰ ἑξῆς:

Γιὰ νὰ μὴν ἀναγκασθῇ ἀπὸ τὶς πολλὲς δυσκολίες νὰ ζητήσῃ μετάθεσιν ἢ νὰ παραιτηθῇ ὁ διδάσκαλος, ποὺ ἔτυχε νὰ διορισθῇ μὲ τὸν ἴδιο μισθὸ στὰ τελευταῖα παραμεθόρια χωριά, ποὺ τυγχάνουν καὶ τὰ ὀρεινότερα, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ στρέφουν οἱ ἁρμόδιοι λίγο τὴν προσοχή τους στὰ σχολεῖα τῶν μερῶν τούτων καὶ μάλιστα στὰ πρῶτα αὐτὰ χρόνια τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν κατοίκων.

Ὁ διδάσκαλος τῶν παραμεθορίων, γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμόν του σωστά, χρειάζεται νὰ εἶναι ἄοκνος, ὑπομονητικὸς καὶ γενναῖος μέσα κι' ἔξω στὸ σχολειό του, παράδειγμα καὶ παρήγορος στοὺς κατοίκους, ποὺ τυγχάνουν ξενόφωνοι οἱ περισσότεροι, ἀγράμματοι, ἀδέξιοι τῆς ἀγροτικῆς ἐργασίας τῶν μερῶν τούτων καί, τὸ λυπηρότερον, ἐλπίζοντες στὴ μετακίνησι δὲν ἐπιδίδονται μὲ ζῆλο στὰ ἔργα των. Καὶ στὴν περίστασιν αὐτή, ἐκεῖνος, ποὺ θὰ καθοδηγήσῃ, θὰ καθησυχάσῃ αὐτοὺς ν' ἀγαπήσουν τὸν τόπο, νὰ ξεχάσουν τὴν μετακίνηση καὶ νὰ ἐπιδοθοῦνε στὰ ἔργα των θὰ εἶναι ὁ διδάσκαλος. Μὲ ποίας δυνάμεις ὅμως; Μὲ μισθὸν ὄχι ὅσον καὶ ὁ τοῦ ἀγροφύλακος; Δύο μόνον ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀγαφέρω.

1) Ἂν τύχῃ νὰ κατεβῇ γιὰ ἀνάγκες του στὸ σταθμό, χρειάζεται 100 δραχμὲς καὶ ἄλλες τόσες γιὰ ν' ἀνεβῇ. Ἂν ἀποπειρᾶται πρὸς τοῦτο πεζός, θὰ κινδυνεύσῃ στοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν κούραση ἢ κακοκαιρία ὅπως ἔπαθε κάμποσες φορὲς ὁ ὁποφαινόμενος, ὁ ὁποῖος προτιμήσας τὸ μούχλιασμα, δὲν ἐτόλμησε πιὰ νὰ κουνηθῇ ξανὰ ἀπὸ τὴν θέσιν του.

2) Τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, ποὺ κατώρθωσα μὲ πολλοὺς κόπους νὰ προμηθεύσω στὸ σχολεῖο μου — 10 θρανία, 1 μελανοπίνακα, 1 τραπέζι, 2 καρέκλες — σακίζουν ἀπὸ τὶς συχνὲς ἐδῶ πάνω στὰ βουνὰ βροχὲς καὶ παρ' ὅλας τὰς ἐνεργείας μου γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τῆς στέγης δὲν κατώρθωσα τίποτε καὶ μετ' ὀλίγον, ἂν δὲν ληφθῇ ἡ δέουσα μέριμνα, θὰ κινδυνεύσουν καὶ οἱ τοῖχοι.

Γιὰ νὰ ἀποχτήσουν λοιπὸν αὐτὰ τὰ χωριὰ σχολεῖα καὶ δασκάλους καὶ νὰ εὐδοκιμήσουν, ἀναγκαιότατον εἶναι ν' αὐξηθῇ ὁ μισθός των δι' ἐπαναφορᾶς τοῦ κοινοτικοῦ ἐπιδόματος ἢ δι' ἄλλου μέσου, κατ' ἔγκρισιν τῶν ἁρμοδίων, δι' ὡρισμένα τοὐλάχιστον χωρία ὀρεινὰ καὶ ἀμέσως παραμεθόρια, καθὼς καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ σχολικοῦ αὐτῶν ταμείου.

Χαμιδιὲ — Ξάνθης.

Θ. Παπαθεοδωρίδης

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Αἱ ΒΛΕΨΕΙΣ ΜΑΣ

Β'.

Στὸ προηγούμενο προσπαθήσαμε νὰ ἀναλύσωμεν δύο κυρίως κύκλους ἐνεργείας, δύο ἐννοίας, διαφωτιστικὴ καὶ πιεστική. Συνεχίζοντας τὴν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ προβλήματος, ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ, θὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἄλλα σημεῖα, τὰ ὁποῖα σύλλογοι ἢ μέλη ἔθιξαν.

Ἂν ἐνθυμοῦμαι καλὰ ὁ Σύλλογος Ρεθύμνου καὶ μέλη ἄλλων συλλόγων ἔριψαν τὴν γνώμην. Ἄραγε μήπως διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὰς βλέψεις μας πρέπει πολιτευθῶμεν;

Ἡ ἔμπνευση αὐτῆς τῆς σκέψεως προῆλθεν ἀπὸ τὴν παρατήρησιν τοῦ τρόπου τῆς διακυβερνήσεως τῆς Πατρίδος. Τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σῶμα νομοθετεῖ, ρυθμίζει τὰ πράγματα, δίδει λύσεις εἰς τὰ παρουσιαζόμενα προβλήματα, σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις του. Ἐὰν συνεπῶς συνέβαινε νὰ ἀντιπροσωπεύηται καὶ ὁ κλάδος εἰς τὸ σῶμα αὐτό, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν λογικὴν τῶν πραγμάτων αἱ βλέψεις του θὰ ἐκραγματοποιοῦντο.

Βεβαίως ἀπολύτως θὰ ἀπεκλείετο ἡ συνεργασία μὲ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης καὶ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως γιατὶ πρῶτα πρῶτα τὰ συμφέροντά μας δὲν συνταυτίζονται καὶ ἔπειτα διότι πάντοτε ὑπ' αὐτῶν δὲν ἐξετιμήθη τὸ ἔργον μας δεόντως.

Πρὶν ἢ ἐξετάσωμεν τὴν ἀποψιν ταύτην ἂς ἴδωμεν τί συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς ἄλλας χώρας.

Στὴ Βαλκανική, τὸ πειὸ προηγμένο κοινωνικῶς κράτος εἶνε ἡ Βουλγαρία.

Ἐπὶ Σταμπολίνσκυ οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐπολιτεύθησαν καὶ ἦσαν οἱ κυριώτεροι στύλοι τῆς Πρασίνης ἀγροτικῆς Δημοκρατίας.

Διευθυνταὶ πολυταξίων σχολείων ἐλάμβανον μισθὸν λοχαγοῦ, ταγματάρχου καὶ ἄνω. Τὸ παράδειγμα ὅμως αὐτὸ τῶν Βουλγάρων Ἐκπαιδευτικῶν εἶνε ἐξαίρεσις. Εἰς τὴν Δόσιν ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ εἶνε ὅτι οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ πρέπει νὰ

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται κατὰ Κυριακήν

"DIDASCALICON VIMA,,
(TRIBUNE D' INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
d' Enseignement de Grèce
Bureaux : 27a, rue Deligeorgi Athènes

Συνδρομὴ ἐτησία δραχ. 40
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν » 65

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς :
"Διδασκαλικὸν Βῆμα,,
Δεληγιώργη, 27α Ἀθήνας
Ἀγγελίαι—Καταχωρήσεις 5 δρ. ὁ στίχος.

ἵστανται ὑπεράνω πολιτικῶν κομμάτων καὶ κοινωνικῶν ἀγώνων. Τὸ Ἔργον των ἐξυπηρετεῖ ὅλας τὰς τάξεις, ὅλα τὰ κόμματα καὶ κατὰ συνέπειαν ὅλοι ἐκεῖ φροντίζουν γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἔχουν τοιαύτην ζηλευτήν.

Ἡ Γνώμη αὐτὴ βασίζεται σὲ ἀκριβῆ ἐξέτασι τῶν πραγμάτων, ἰδοὺ διατί. Τί θὰ εἴχῃ πολιτεύομαι; Ἀποτελῶ ἕνα κόμμα ἢ προσχωρῶ εἰς ἕνα κόμμα. (π.χ. Δημοκρατικό, Προσωπικό, Σοσιαλιστικό, Ἀγροτικό) καὶ ἔρχομαι εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰ ἄλλα. Τάσσομαι εἰς μίαν ὁμάδα κοινωνικὴν καὶ ἀγωνίζομαι κατὰ τῶν ἄλλων. Φυσικὰ ὁ ἀγὼν αὐτὸς θὰ ἀναγκάσῃ τὰ ἄλλα νὰ ἀντιμάχωνται καὶ θὰ ἔβλεπε κανεὶς στοὺς δρόμους π. χ. «κάτω ἡ Ἐκπαίδευσις» ἢ θὰ ἤκουε φωνὲς διαδηλῶν» «Δὲν θέλομε Σχολεῖα». Ἐὰν δὲν συνέβαινε νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ ἀντίπαλο κόμμα θὰ ἀνεμένετο δίωξις τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἀποψι, κάθε κόμμα νὰ δεχθῇ μερικοὺς ἐκπαιδευτικούς, εἶνε ἐξ ἴσου σφαλερή. Τότε ὁ κλάδος γιὰ κειὸ κόμμα θὰ εἰργάζετο;

Θὰ ἠδύνατο ὅμως κανεὶς νὰ μᾶς ἀντείπῃ, ὅτι ὑπάρχουν κόμματα τῶν ὁποίων ἡ ὁπόστασις εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἐνδείκνυται ὅπ' αὐτῶν τῶν σκοπῶν των ἡ Δημιουργία Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀρτιὰς καὶ αὐτοτελῆς, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσχωρήσωμεν καὶ τὴν ἐπικράτησίν των νὰ βοηθήσωμεν διὰ παντὸς μέσου.

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμον οἱ Βούλγαροι Ἐκπαιδευτικοὶ Λειτουργοὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο ὅμως, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, θὰ συνεπήγετο διωγμοὺς ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἰδίως δὲ ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς ἐξουσίας.

Ὥστε στὴ Δύσι, ἔχοντες τὴν γνώμην ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ πρέπει νὰ ἵστανται ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ κόμματα, ἐμελέτησαν καλὰ τὰ πράγματα.

Τελειώνοντας τὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ θέματος μὲ τὰ δύο μου ἄρθρα, φρονῶ πῶς δὲν ἐξήντλησα κάθε ἔρευνα εἰς τὰς διαφόρους ἀπόψεις.

Ἁπλῶς ἔθιξα μερικὰ σημεῖα, οἱ συνάδελφοι δὲ δύνανται νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ ἐρευνήσουν βαθύτερον τὰ πράγματα.

Καὶ εἰς ἐμὲ ὅπως καὶ εἰς ἄλλους, γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Θὰ ἐπιτύχωμεν ἄραγε ποτὲ τὰς βλέψεις μας, καὶ πρῶται καὶ βασικαὶ εἶναι αἱ οἰκονομικαί, ἢ θὰ συζητῶμεν, θὰ διαπληκτιζώμεθα, θὰ κάμνωμεν φιλολογίαν, χωρὶς καμμιὰ ἀξία πραγματική, ἀφοῦ θὰ περιορίζεται μόνον ἡ λόγια;

Α. Καμπάνης

Ἀς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἐκεῖ, ποὺ τὰ ἄτομα εἶναι ἀνίσχυρα, ἡ ὁλότης ἀποβαίνει πανίσχυρος καὶ ἐκεῖ, ποὺ ὡς ἄτομον ὁ καθένας πολλάκις περιφρονεῖται καὶ συντρίβεται, ὡς σύνολον πάντοτε ἐκτιμᾶται καὶ σταδιοδρομεῖ.

Ο ΝΕΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» Νομοθετικὸν Διάταγμα, τροποποιοῦν τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Διὰ τοῦ Διατάγματος μετονομάζεται τὸ ὑπουργεῖον εἰς «Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας».

Κατὰ τὸν νέον ὀργανισμόν, τὸ ὑπουργεῖον θὰ περιλαμβάνῃ τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργοῦ, 12 τμήματα καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Τὰ 12 τμήματα εἶνε τὰ ἑξῆς· Θρησκευμάτων, Ἀρχαιολογίας, Γραμμάτων καὶ καὶ Τεχνῶν, Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, Μέσης, Δημοτικῆς, Ἀρχιτεκτονικοῦ, Σχολικῆς Ὑγιεινῆς, Σωματικῆς Ἀγωγῆς, Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων, Προσωπικοῦ καὶ Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείων. Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν θὰ κανονισθῇ ἀργότερον διὰ Διαταγμάτων.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου ἀποτελοῦν: οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι. Τμηματάρχαι α' καὶ β' τάξεως 20, ὧν οἱ 12 α' τάξεως. Εἰσηγηταὶ καὶ γραμματεῖς: α' καὶ β' 19. Ἀκόλουθοι 2, Γραφεῖς α' καὶ β' 26, Δακτυλογράφοι α' καὶ β' 11, 2 Τηλεφωνήτριαι, εἰς Ἀρχικλητήρ, 14 κλητῆρες α' καὶ β' τάξεως, 6 ὑπηρέται ἢ ὑπηρέτριαι.

Ὁ προϊστάμενος καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος καταμένουν.

Τὸ Γραφεῖον Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοΐας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα τμηματάρχην καὶ 4 λογιστὰς γραφεῖς.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον περιλαμβάνει ἕνα Τμηματάρχην, 2. εἰσηγητὰς ἢ γραμματεῖς, 3 γραφεῖς, 2 δακτυλογράφους καὶ ἕνα κλητῆρα.

Τὸ Γραφεῖον Κληροδοτημάτων ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως, 1 δακτυλογράφου, 1 γραφέως α' ἢ β' τάξεως καὶ 1 κλητῆρος. Προϊστάμενος αὐτοῦ τοποθετεῖται εἰς τῶν τμηματαρχῶν β' τάξεως.

Τοῦ Τμήματος Θρησκευμάτων ὁ προϊστάμενος πρέπει νὰ εἶνε πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς ἢ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἀπὸ δετίας τοὐλάχιστον.

Τμηματάρχης Ἀρχαιολογίας διορίζεται ἔφορος Ἀρχαιοτήτων, μὲ 10ετῆ τοὐλάχιστον δημ. ὑπηρεσίαν.

Τμηματάρχης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν διορίζεται ὁ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ὀργανισμοῦ διατελῶν τοιοῦτος α') Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, β'.) Πτυχιοῦχος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἀπὸ πενταετίας, μὲ ἀποδείξεις τῶν φιλολογικῶν του σπουδῶν εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

Διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ καθορίζεται ἐπίσης ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου, ὁ ὁποῖος μελετᾷ καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸν ὑπουργὸν τὰ διάφορα ζητήματα τοῦ ὑπουργείου, εἰσηγεῖται σχέδια νόμων, διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων.

Οἱ Τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου εἰσηγοῦνται εἰς τὸν ὑπουργὸν τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἧς προΐστανται.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν καθηκόντων των εἶνε: 1) Ἐπίπληξις. 2) Πρόστιμον μέχρι τοῦ ἡμίσεως μηνιαίου μισθοῦ. 3) Στασιμότης μέχρι 2 ἐτῶν. 4) Προσωρινὴ παῦσις μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ 5.) Ὁριστικὴ ἀπόλυσις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας των.

Περαιτέρω εἰς τὸ Διάταγμα κανονίζονται τὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἀπὸ τοὺς διαφόρους Τμηματάρχας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρασκευζει καὶ ἐπεξεργάζεται «ἐντολῇ τοῦ ὑπουργοῦ» ἢ αὐτεπαγγέλτως. τὰ σχέδια τῶν νόμων, διαταγμάτων ἢ ἐγκυκλίων διαταγῶν καὶ ὑποδεικνύει τὰ μέτρα διὰ τὴν καλλιτέραν διαρρύθμισιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου. Ἐνεργεῖ ἀφ' ἑτέρου τοὺς διορισμοὺς καὶ τὰς προαγωγὰς καὶ ἐπιβάλλει τὰς πειθαρχικὰς ποινάς.

Δι' ἑτέρας διατάξεως ἀφ' ἑτέρου ὁρίζεται, ὅτι τὸ ὑπηρετοῦν ἤδη προσωπικὸν διατηρεῖται εἰς τὰς θέσεις του, ἀλλὰ τοποθετεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦδε δι' ὑπουργικῶν πράξεων εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ θέσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος ἤρχισεν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐφαρμοσθέντος τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου, ἐτοποθετήθη ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ τμηματάρχης τῆς Ὑγιεινῆς κ. Λαμπαδάριος.

Ἐπίσης ἐτοποθετήθησαν ὡς τμηματάρχαι εἰς τὰ τμήματα Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ὁ κ. Γρυπάρης, Ἀρχαιολογικοῦ ὁ κ. Κουρουνιώτης, Θρησκευμάτων ὁ κ. Π. Φρειδερίκος. Μέσης ὁ κ. Λέφας, Δημοτικῆς ὁ κ. Κωνσταντάρας, Ἀρχιτεκτονικοῦ ὁ κ. Μπαλάνος, Σχολικῆς Ὑγιεινῆς ὁ κ. Λαμπαδάριος (καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς), Σωματικῆς Ἀγωγῆς ὁ κ. Χρυσάφης, Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων, ὁ κ. Θεοδωρίδης, Διεκπεραιώσεως ὁ κ. Καμπέρης καὶ Προσωπικοῦ ὁ κ. Μανωλόπουλος.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΒΛΕΨΕΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Ἔχοντας ὅπ' ὄψει μου τὸ γνωμικὸ τοῦ ἀειμνήστου Δάσκαρη, ὅτι δηλ. «ἡ μετ' ἐπιμονῆς διεκδίκησις τοῦ δικαίου δὲν εἶναι αὐθαιρεσία», τὸ ὁποῖο ἐξυπακούει μερικώτερα μίαν ἀρχὴ ἀπ' ἐκείνες ποὺ μᾶς διέπουν, ἔγραφη μὲν στὰ χαρτιά, γραμμένη ὅμως στὴ συνείδηση κάθε ἀτομου, ποὺ ἔχει τὴν ἀξίωση νὰ λέγεται «Κοινωνικὸ ἄτομο», ὅτι δηλ. «γιὰ κάθε ζήτημα ὁ καθένας ὀφείλει νὰ ἐκφέρῃ τὴ γνώμη του, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται μπορεῖ νἄχῃ γνώμη, καὶ νὰ τὴν ἀνακτύσῃ φανερὰ μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ καὶ πειστικὰ ἐπιχειρήματα, προσπαθῶντας συγχρόνως καὶ νὰ τὴν ἐπιβάλῃ στοὺς ἄλλους χωρὶς κοθόλου νὰ ὑποσταλῇ, γιατὶ σὲ ἐνάντια περίπτωση θὰ κινδυνέψῃ νὰ θεωρηθῇ κατώτερος τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς ἀξίας του καὶ τῆς ἀποστολῆς του», θεωρῶ καθῆκον μου, ὑποχρέωσή μου κιεγώ, ποὺ ἀνήκω στὸν Κλάδο, νὰ ἐκφέρω ἐλεύθερα τὴν ταπεινή μου γνώμη ἀπάνω σένα ζήτημα ποὺ ἀπασχόλησε σοβαρώτατα ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὁλόκληρο τὸν Κλάδο, ἀφήνοντας τὴν ἐκτίμησή μὴ ταύτης στὴ συνείδηση τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων.

Καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο εἰπωθήκανε τόσες καὶ τόσες φορὲς διάφορες γνῶμες εἰδικῶν καὶ μὴ καὶ τὸ ὁποῖο

γιὰ τὸν Κλάδο ἤτανε, καὶ θὰ εἶναι, τὸ ἀκρογωνιαῖο λιθάρι τῶν ἀπόψεών του, εἶναι «*ἡ ἐπιτυχία τῶν βλέψεων τοῦ Κλάδου*».

Μὲ ἔχει ὁλέψεις ὁ Δασκαλικὸς Κλάδος;

Βεβαιότατα· καὶ κανένας, λογικὰ σκεφτόμενος, δὲν θὰ τολμήση οὔτε κἂν νὰ σκεφτῇ γιὰ νὰ διαμφισβητήση ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, ἂν δὲν θέλη νὰ ἔρθῃ ἀντιμέτωπος πρὸς ἕνα ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι κυβερνοῦν σήμερα «a priori» τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ ποιὲς ὅμως εἶναι οἱ βλέψεις τοῦ Κλάδου, γιατὶ νὰ εἶναι τόσες λίγες καὶ ὄχι πιὸ πολλές, σὲ πόσες κατηγορίες διαιροῦνται κ.λ.π. κ.λ.π. αὐτὸ θ' ἀποτελέση θέμα ἀνάπτυξης ἄλλη φορά, ἂν καὶ, μ' αὐτό, ὑπάρχη φόβος νὰ κατηγορηθοῦμε..... ὡς πρωθύστεροι.— Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖο σήμερα προέχει καὶ τὸ ὁποῖο θ' ἀποτελέση ἀντικείμενο συζήτησης εἶναι τὸ πῶς θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐπιτυχία τῶν βλέψεων τοῦ Κλάδου, δηλ. τί μέσα θὰ ἐξεύρη ὁ κλάδος, τί μεθόδους θ' ἀκολουθήση καὶ ποιὰ τακτικὴ θὰ τηρήση ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχία τῶν βλέψεών του. Προτοῦ ὅμως διατυπώσουμε τὴ γνώμη μας ἀπάνω σ' ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνάγκη, ἂν θέλουμε νὰ βρισκόμαστε πλησιέστερα πρὸς τὴν πραγματικότητα, ν' ἀνατρέξουμε στὰ χρονικὰ καὶ ἄλλων Κλάδων, Δασκαλικῶν καὶ μή, ξένων Κρατῶν καὶ νὰ ἰδοῦμε τί ἔγινε σχετικὰ κ' ἐκεῖ πέρα.

Ὕστερα ἀπὸ τὸν Παγκόσμιο πόλεμο, ὁ ὁποῖος συνετάραξε ἀπ' τὰ θεμέλια σφοδρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὶς Κοινωνικοπολιτιστικὲς ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις καὶ μετέβαλε ριζικὰ σχεδὸν τὶς ἀρχὲς καὶ τὶς συνθῆκες μὲ τὶς ὁποῖες κινιόνταν καὶ δροῦσαν οἱ διάφορες τῶν διάφορων λαῶν μᾶζες ὑπὸ ὡρισμένο ἀλλὰ στενώτατο περιθώριο, κατανοήθηκε τόσο ἀπὸ τοὺς ἐκίσημους, ὅσο καὶ τοὺς ἀνεκίσημους, τόσο ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τοῦ Πνεύματος ὅσο καὶ τῆς ὕλης, ὅτι ἀπαραίτητος καὶ ἀναπόφευκτος ὅρος γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐξύψωση καὶ τὴν διαρκῆ βελτίωση τῆς θέσης καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς κοινωνίας ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς πολιτείας ἀκόμη, μὲ λίγα λόγια γιὰ τὴ δημιουργία «*ἀρίστης Πολιτείας*». εἶναι, χωρὶς καὶ τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία, *ἡ ὀργάνωση τῶν ἀτόμων* σὲ Συλλόγους, Σωματεῖα, Ὁμοσπονδίες, Συνομοσπονδίες, Συνδικάτα κ.λ.π. Καὶ βλέπομε ἄλλοῦ τοὺς λαϊκοὺς ὄγκους καὶ τὶς λαϊκὲς μᾶζες ὑπὸ τὴν πίεση τῆς σκληρῆς καὶ ἀδυσώπητης πραγματικότητας, ἀνεξάρτητα τοῦ ποιοῦ τῆς σύνθεσής των καὶ μὲ πλῆρες δίχτυ τελειότατης ὀργάνωσης νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ δροῦν συστηματικά, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν νόμων τῆς πολιτείας των, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ *τὴν ἐπικράτηση τῶν δικαίων* των, καὶ μὲ προσκάθεια, πρὸς χάρη τούτων, τὴν ἄσκηση ὄχι αὐστηρῆς συνδικαλιστικῆς πολιτικῆς καὶ μὲ μέσα καὶ ταχτικὴ ἀπὸ τὶς ἑκάστοτε περιστάσεις καὶ τὴ φύση αὐτῶν διαγραφόμενα. Τὸ ἄριστο ἂν μὴ σωτήριο τοῦτο μέτρο εἶχε καὶ τὰ εὐεργετικά του ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκηλθαν ἄμεσα καὶ ραγδαῖα.

Μὲ τὸ ὕψιστης Κοινωνικῆς σημασίας μέτρο αὐτό, τὸ ὁποῖο ἐνέκνευσε θάρρος καὶ πίστη στὶς σφαδάζουσες ἀπὸ τὸ βάρος τῆς Κοινωνικῆς πίεσης ψυχὲς τῶν λαϊκῶν μαζῶν γιὰ τὸν ἄμεσο συσσωματισμό τους οἱ διάφοροι λαϊκοὶ ὄγκοι ἐπέτυχαν εὐθὺς ἀμέσως τὴν ἀπολύτρωσή τους διὰ τῆς χαλάρωσης—ὄχι σὲ ἴσο βαθμὸ παντοῦ—τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας καὶ τῆς σκλαβιᾶς, τὰ ὁποῖα ὁ μαῦρος φοβαρτισμός, ὁ ἀπαίσιος ἀπολυταρχισμὸς καὶ ὁ αἱμοσταγὴς φεουδαρχισμὸς ἐχάλκευσαν ἐν.... «ὀνόματι τῆς ἀνθρωπότητος»!!!, καὶ τὴν ἐξύψωσή τους σ' ἕνα ὑψηλότερο κάπως καὶ εὐρύτερο διανοητικὸ καὶ πνευματικὸ ἐπίπεδο, ὥστε ν' ἀποσκορακίσουν μὲ μιᾶς ἀπὸ πάνω τους καὶ τὶς τελευταῖες ἐνοχομείνασες ἀπ' τὸ σκοτεινὸ καὶ στεῖρο Μεσαίωνα ἀκόμη διάφορες ἀναχρονιστικὲς ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις Πολιτικές, Οἰκονομικές, Ἐκπαιδευτικές, κλπ., οἱ ὁποῖες, καὶ λίγο ἀκόμη, ἀπὸ σκοπιμότητα θὰ εἶχαν ὁπαχθῆ στόν... Ἀταδισμό! καὶ νὰ σχηματίσουν τὴν ἀκράδαντη πεποίθηση, ὅτι πρὸς χάρη τῆς *ἀτομικῆς των εὐδαιμονίας* καὶ γενικὰ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πολιτείας των, ἔπρεπε γιὰ νὰ ἐκπληρωθῆ ἄλλωστε καὶ τὸ ρητὸ «ἕκαστος ἐφ' ᾧ ἐτάχθη», τὸ ὁποῖο εἶναι ἀπόρροια φυσικοῦ καὶ ψυχολογικοῦ νόμου, καὶ ἐπεδάλλετο, παράλληλα πρὸς τὴν ἐσωτερική—ψυχική—ἐπανάσταση τῶν ἰδεῶν των καὶ ἀντιλήψεών των, νὰ ἐπιδιώξουν καὶ ἐπιτύχουν τὴν ἀνάληψη τῆς Κρατικῆς των ἐξουσίας, *μὲ τὴν κάθοδό τους στὲς διάφορες ἐκλογές*, καὶ τὴν ἄνοδο στὰ ὕπατα τῆς πολιτείας των ἀξιώματα ἀπὸ *τοὺς ἱκανούς, τοὺς ἐπίλεκτους, τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς προικισμένους ἀπὸ τὴ φύση* μὲ πλούσια διανοητικὰ δῶρα καὶ χαρίσματα, *πραγματικοὺς ἡγέτες τῶν κοινωνικῶν ρευμάτων*, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων θὰ προήρχοντο, χωρὶς ἀμφισβήτηση, ἀπὸ τὲς τάξεις των.—Στὸν ἄνισο αὐτὸν ἀγώνα, ὁ ὁποῖος κατόπιν τούτων, δημιουργήθηκε μεταξὺ τῆς πλουτοκρατίας καὶ τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ ὁ ὁποῖος ὠνομάστηκε «ἀγὼν τάξεων» κι' ἀπὸ τὸν ὁποῖο οἱ λαϊκὲς μᾶζες μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν βγῆκαν, καθὼς φαίνεται νικήτριες, στὴν Παγκόσμια αὐτὴ κίνηση, ἡ ὁποία θ' ἀποτελέση σταθμὸ γιὰ τὸν ἱστορικὸ τοῦ μέλλοντος, οἱ ἀλλοεθνεῖς συνάδελφοί μας ὄχι μόνο δὲ μείναν ἀδιάφοροι ἀλλὰ τοὐναντίον *ὀργανωθέντες* σὲ Συλλόγους, Σωματεῖα κ.λ.π. ἐρρίχτηκαν—ὄχι παντοῦ μὲ τὴν αὐτὴν ὁρμή, καὶ οὔτε μὲ τὴν ἀποφασιστικότητα τῶν ἐργατῶν τῆς ὕλης—καυτοὶ τὸ σκληρὸ αὐτὸ ἀγῶνα μὲ τὰ ἀπαραίτητα ὅπλα, *τὴ συνείδηση τῆς ὀντότητάς των, τῆς θέσης των, τῆς δύναμής των, τῆς ἀποστολῆς των καὶ τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης* των καὶ, μὲ τὰ μέσα ποὺ διέθεσαν καὶ τὴν ταχτικὴ ποὺ ἀκολούθησαν—διαφώτιση κοινῆς γνώμης, κάθοδος σὲ ἐκλογὲς κ.λ.π.—*ἐπέτυχαν*, πρὸ παντός, νὰ αὐξήσουν καὶ νὰ ἐνισχύσουν σημαντικὰ τὴν ἐκτίμηση τὴν ὁποίαν ἔτρεφε ἡ Πολιτεία των πρὸς τὸν Δάσκαλο τὸν ὁποῖον, ὁπωσδήποτε καὶ μπροστά, ἐθεωροῦσε *ἰσχυρὸ κοινωνικὸ καὶ Κρατικὸ παράγοντα* καὶ ἐκομένως *ἄξιο πάσης ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποστήριξης*.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο).

Στέφ. Ἐμμανουήλ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Χίου, σχετικῶς μὲ τὸν διενεργηθέντα ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Α. Α. Πλὴν τῶν 50 χιλ. δρ., αἱ ὁποῖαι εἰσεπράχθησαν, παρεδόθησαν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Χίου καὶ ἕτεραι 4 χιλ. περίπου ἐξ ἰδιαιτέρων εἰσφορῶν τῶν ὁλῶν διὰ τοῦ Συλλόγου Χίου.

Ὁ Πρόεδρος *Γ. Βενιάδης*

Ἀριθ. 225

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Δημ. Σχολ. Χίου

Πρὸς τοὺς κ. κ. δημ)λους ἀμφοτέρων τῶν φύλων

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποσταλεισῶν πρὸς ἡμᾶς εἰσπράξεων τῆς κατὰ τὴν 25 Μαρτίου τελεσθείσης ἑορτῆς ὑπὲρ τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης συνεγεντρώθη τὸ γενναῖον ποσὸν τῶν δρ. 50 χιλ., αἵτινες ἀπεστάλησαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Τὸ καταπληκτικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἀποδεικνύει τρανῶς τὸ μέγα διαφέρον καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν, μεθ' οὗ ἐνεργήσατε τὴν ἑορτὴν ταύτην, δι' ἣς καὶ τὸν ἀεροπορικόν μας στόλον πρὸς περιφρούρησιν τῆς τιμῆς καὶ ἀσφαλείας τῆς Πατρίδος ἐνισχύσατε καὶ τὸ πατριωτικὸν τοῦ λαοῦ φρόνημα ἐτονώσατε. Διὰ τῆς ἐργασίας σας ταύτης ἀπεδείξατε ὅτι, ἔχετε πλήρη συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς σας ἀποστολῆς καὶ ὅτι εἶσθε οἱ πραγματικοὶ ἐργάται τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος, ἥτις δύναται νὰ στηρίζη ἐφ' ἡμῶν τὸ καλλίτερον μέλλον της.

Ἐκφράζων ὅθεν πρὸς ὑμᾶς τὰ συγχαρητήριά μου καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου, παρακαλῶ, ὅπως μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ζήλου συνεχίζητε τὸ πατριωτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικόν σας ἔργον, προπαρασκευάζοντες τὴν νέαν γενεὰν ἀγνοτέραν καὶ ἠθικωτέραν, φύλακα καὶ φρουρὸν τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος καὶ τῶν ἱστορικῶν αὐτῆς παραδόσεων.

Χίος 27 Ἀπριλίου 1926

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς

Ἀ. Στυλιανόπουλος

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μεταθέσεις

Μετατίθενται οἱ 1) Ἀναστ. Λέκκας ἐκ Σοφικοῦ Κορινθίας εἰς Ἄσσον Κορινθίας, 2) Καλλιόπη Τσιπούκη ἐκ βιοτεχνικῆς σχολῆς Δράμας εἰς τὸ Γ'. Δημ. σχολεῖον θηλέων Δράμας, 3) Θεόδ. Ἀποστολάκος ἐκ Λιμποτῶν Δράμας, εἰς Μπουνάρμπαση, 4) Μπιροδήμα Εὐστρατιάδου εἰς Μιναρὲ - Τσιφλὶκ εἰς Ἀλιστράτην, 5) Αὐγερινὸς Αὐγερινοῦ εἰς Ντέμπρετζὶκ εἰς Δαγκοβίσταν.

Διορισμοί

Διορίζονται οἱ 1) Γεώργ. Δ. Γαληνὸς εἰς τὸ Δημ. σχολεῖον Περιστερίου Ἀθηνῶν (Ἀττικῆς), 2) Βασιλικὴ Ἀντωνίου εἰς Κορωπὶ Ἀθηνῶν.

Ἀπολύσεις

Ἀπαλάσσεται τῆς ὑπηρεσίας ἡ δημοδιδασκάλισσα Κορωπίας - Ἀθηνῶν Κωνσταντίνα Παπαχειμῶνος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀντώνιον Πολυχρονιάδην Βουκολιὲς—Χανίων. —Δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἐλήφθησαν Ὑπουργεῖον. Ἀριθ. πρωτ. 24931 11-5 26. Ἐνεργήσωμεν σχετικῶς.

Σύλλογον Εὐρυτανίας—Καρπενήσιον. — Πίναξ συνδρομητῶν τοῦ Δ. Β. ἐλήφθη καὶ ἀρχίζει ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Ἀπόδειξις στέλλεται.

Σύλλογον Ῥοδόπης—Κομοτηνήν. — Παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 659 -11 -1-26 ἐντολὴ ἐκ δρ. 503, 38 χωρὶς νὰ ληφθῇ εἰσέτι τὸ σχετικὸν ἀπόκομμα. Ἐνέργειαί μας συνεχισθοῦν παρὰ Γενικῷ Λογιστηρίῳ.

Γ. Καλλέργην δημ)λον Πλώραν—Κυνουρίας—Κρήτης.—Γνωρίσατέ μας χρονολογίαν καὶ τρόπον ὑποβολῆς νέας αἰτήσεως πρὸς Ὑπουργεῖον, διότι τοιαύτη δὲν ὑπάρχει παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ του.

Δημ)σσαν Εὐαγγελία Παπαποστόλου Πράβι—Κοβάλλας. Σχετικὰ ἔγγραφα ἐπεστράφησαν κ. Ἐπιθεωρητὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20165 22-4-26 ἵνα συνοποδάλληται ἀντίγραφον διορισμοῦ σας.

Ν. Μπαμὴν—Πουλακίδα.—Σχετικὰ ἐξόδων νοσηλείας δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Γνωρίσατέ μας ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν ὑποβολῆς των.

Σύλλογον Κερκύρας.—Πίναξ συνδρομητῶν «Δ. Β.» ἐλήφθη. Ἀποστολὴ φύλλου ἀρχίζει. Ἀπόδειξις στέλλεται.

ΤΥΠΟΙΣ
Κ. Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ
ΨΑΡΡΩΝ 41 - ΑΘΗΝΑΙ